

מאת מכון ממרא - כל הזכויות שמורות

<https://mechon-mamre.org>

סדר טהרות

מסכת כלים קמא פרק א

ק א,א חומר בשרץ שאין בשכבת זרע ובשכבת זרע שאין בשרץ חומר בשרץ שהשרץ לא חלקת טומאתו וש"ז חלוקה טומאתה. חומר בשכבת זרע ששכבת זרע מטמא בכל שהוא והשרץ אינו מטמא אלא בכעדשה.

ק א,ב חומר בנבלה שאין במי חטאת ובמי חטאת שאין בנבלה שמיעוט מי חטאת טמא ומיעוט נבלה טהור חומר בנבלה שבימי חטאת שלהן טהורין מטומאתן ומטהרין את הטמאים ואין מטמאין בצרופן מה שאין כן בנבלה. מי חטאת שיבשו הרי אלו טהורין. נבלה שיבשה אם יכולה לישרות ולחזור לכמות שהיתה מצטרף הרי זה טמאה.

ק א,ג חומר בטמא מת שאין בבוועל נדה ובבוועל נדה שאין בטמא מת שטמא מת טעון הזאה שלישי ושביעי מה שאין כן בבוועל נדה חומר בבוועל נדה שבוועל נדה מטמא כר התחתון כעליון מה שאין כן בטמא מת ר' יוסי אומר זובו של זב ורוקו ושכבת זרעו ומימי רגליו ורביעית מן המת למה אמרו רביעית לפי שכל עובר תחלת ברייתו יש בו רביעית דם ודם הנדה כיוצא במרכב חומר בהן שאין במרכב ובמרכב שאין בהן שהן שוה מגען למשאן לטמא אדם ולטמא בגדים מה שאין כן במרכב חומר במרכב שהמרכב מטמא תחת אבן מסמא מה שאין כן בהן.

ק א,ד חומר בכזית מן המת שכזית מת פתחו בטפח והמת פתחו בארבעה טפחים. רבי נתן אומר להיות טמא מת לטמא שנים לפסול א'.

ק א,ה בשלשה דברים שוה סוריא לארץ ישראל ובשלשה לחוצה לארץ עפרה מטמא כחוצה לארץ והמביא גט מסוריא כמביא מחוצה לארץ והמוכר עבדו לסוריא כמוכר לחוצה לארץ. שלשה לארץ ישראל שהקונה שדה בסוריא כקונה בפרווד שבירושלים וחייבת במעשרות ובשביעית ואם יכול ליכנס לה בטהרה טהורין.

ק א,ו נכנסין לבין האולם ולמזבח שלא רחוף ידיים ורגלים דברי ר"מ וחכ"א אין נכנסין אמר ר"ש הצנוע לפני רבי אליעזר אני נכנסתי לבין האולם ולמזבח שלא רחוף ידיים ורגלים אמר לו מי חביב אתה או כהן גדול היה שותק אמר לו בוש אתה לומר שכלבו של כהן גדול חביב הימך אמר לו רבי אמרת אמר לו אפילו כהן גדול פוצעין את מוחו בגיזרין מה תעשה שלא מצאך בעל הפול ר' יוסי אומר כשם שהכל פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה כך פורשין בשעת מתן דמים פר כהן משיח פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים ודמים של יום הכפורים הוי מה מעלה בין האולם ולמזבח ולמזבח ולהיכל אלא שלבין האולם ולמזבח נכנסין לעבודה ושלא לעבודה ולהיכל אין נכנסין אלא לעבודה בלבד.

ק א,ז אבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים חמורה מבית קדשי הקדשים שבבית קדשי הקדשים כהן גדול נכנס לשם בכל שנה ושנה לעבודת יום הכפורים ארבע פעמים ביום ואם נכנס חמש חייב מיתה ולעליית בית קדשי קדשים אין נכנסין לה אלא לשנים לידע מה היא צריכה אמרו לו אין זו מעלה נכנסו מצורעים לפניו מן החומה לוקין את הארבעים זבין וזבות נדות ויולדות להר הבית לוקין שמונים טמא נכנס להר הבית ולא טמא מת אמרו אלא אפילו מת

עצמו שנאי (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו
עמו במחנה לוויה ר' שמעון אומר החיל ועזרת נשים
בבית העולמים והטמאים שנכנסו לשם פטורין.

ק א, ח כל העזרה כשרה לאכילת קדשי קדשים
ולשחיטת קדשים קלים והשוחט בתוכה חולין אסורין
בהנאה והיא היתה חצר המשכן לפני מן הקלעים
שהיו במדבר. כל הטמאים שנכנסו משער נקנור
ולפנים אפילו הן מחוסרי כפרה הרי אלו חייבין על
זדון כרת ועל שגגתן חטאת ואין צריך לומר טבול יום
ושאר כל הטמאין שנכנסו לפני ממיצותיהן הרי אלו
באזהרה נכנסים לקדש הרי אלו חייבים רבי יהודה
אומר על פני הקדש במיתה ושאר כל המת באזהרה.

ק א, ט הכל נכנסים לבנות ולתקן ולהוציא את
הטומאה מצוה בכהנים אין כהנים נכנסין ליום אין
ליום נכנסים ישראלים. מצוה בטהורים אין טהורין
נכנסין טמאין מצוה בתמימין אין תמימין נכנסין בעלי
מומין מצוה שיכנסו בתיבות אין שם תיבות נכנסין דרך
פתחים וכן הוא אומר (דברי הימים ב כט) ויבאו
הכהנים לפנימה בית ה' לטהר ויוציאו את כל הטומאה
וגו' ר' יהודה אומר מחילות שתחת היכל חול ובגנו של
היכל קדש אין אוכלין שם קדשים ואין שוחטין שם
קדשים קלים והטמאין שנכנסו לשם הרי אלו פטורין.

ק א, י וכשם שהיו במדבר שלש מחנות מחנה שכינה
מחנה לוויה ישראל כך היו בירושלים מפתח
ירושלים ועד פתח הר הבית מחנה ישראל. מפתח הר
הבית ועד שערי נקנור מחנה לוויה משערי נקנור ולפנים
מחנה שכינה והן הן קלעים שבמדבר מטעם מסעות אין
בהם משום קדושה ואין חייבין עליהן משם
טומאה. >וכמה הוא כדי להעלות ארוכה רואין אותו
כאילו ייחור של תאנה שנפשח ומעורה בקליפה קטנה
אם יכול לחיות הימנה טמא ואם לאו טהור.<

ק א,יא רבי מנחם ברבי יוסי אומר עיירות מוקפות חומה מקודשות מארץ ישראל שמשלחין מתוכן את המצורעין והבית צמות בתוכן לאחר שנים עשר חודש ומסבבין בתוכן המת עד שירצו יצא אין מחזירין אותו וכה"א (דברי הימים ב כו) וישכב עוזיהו עם אבותיו ויקברו אותו [עם אבותיו] בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלוך יותם בנו תחתיו ר"ש אומר כשם שאין זבות נדות ויולדות נכנסות להר הבית כך משכבן ומושבן כיוצא בהן.

מסכת כלים קמא פרק ב

ק ב,א כלי נתר ב"ש אומרים מטמאין מתוכן ומאורן ככלי חרש ומאחוריהן ככלי שטף וב"ה אומרין כלי נתר הרי הן ככלי חרש לכל דבר. ר"ש בן אלעזר אומר בלשון אחרת ב"ש אומרים מטמאין כחצי כלי ומטמאין ככלי שלם וב"ה אומרים כלי נתר הרי הן ככלי חרש לכל דבר יושבין שלא מסומכין שיעורן בכדי סיכת קטן ועד לוג לוג וכל מטה הימנו. מלוג ועד סאה וכל מטה היעמנו מסאה ועד סאתים בחצי לוג סאתים וכל מטה מהן. מסאתים ועד ג' ועד חמש סאין בלוג חמש וכל מטה מהן רבי עקיבה אומר מלחמיות ועד חצבים גדולים בלוג מכאן ואילך בלוג נשתקעו דברים ולא נאמרו עכשיו ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב חצבים גדולים שני לגין הפכין והגלילין והחביונות שביהודה יש להן קרקרנות ואין להן דפנות. הסילונית והקרמיון שעשה בהן בית קבול מים או צרורות טמאין אלו לגין פרוסה טהורה מגופפת הרי זו טמאה הכסא והספסל וכל מדרס כלי חרס טהורין רבי יוסי אומר אף הספינה ומגופת היוצרין רבי נחמיה אומר חילוף הדברים משפך של מתכת בין של בעלי בתים ובין של דבלין טמא ושל עץ ושל עצם ושל זכוכית של בעלי בתים טהור ושל רוכלין טמא מפני שהוא כשל מדה דברי ר' יהודה בן בתירה ור' עקיבה אומר מפני שהוא מטה על צדו ומריח

בו את הלוקח. כסוי כדי יין וכדי שמן וכסוי חביות ונירות שמתמש בהן עראי ומשליכן טהורין ואם התקינו לתשמיש טמאין. כסוי אלפס בזמן שנקוב ויש לו חדוד טהור אין נקוב ואין חדוד טמא מפני שמכנסת לתוכו את הירק רבי אלעזר ברבי צדוק אומר מפני שהופכה עליו את הרוקמה זה הכלל כל המשמש כפוי בכלי חרס טהור.

ק ב,ב גסטרא שנסדקה בכבשן כיצד משערין אותה אם היו שבריה שוין ותוכה מאדים בידוע שעד שלא נגמרה מלאכתה נסדקה. בית תבלין של עץ העשוי מגורות מגורות ואין ליזבז טמא א' מהן במשקה הוא טמא וחברו טמא ובשרץ כולו טמא נפלו משקין על גבי הרחב שלו ר' יוסי אומר משם ר' יוחנן בן נורי חולקין את עביו המשמש את הטמא טמא והמשמש את הטהור טהור נפלו משקים על גבי שפתו החיצונה נדון כאחורים קבעו במסמר חיבור לטומאה ולהזאה תקעו חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה. נוטל ונותן אין חיבור לא לטומאה ולא להזאה.

ק ב,ג מסרק של צרצור ר' אליעזר אומר אין מטמא באויר וחכ"א מטמא באויר העשוי לכך ולכך כגון הכבכב והאילפס והקדרה מטילין אותו לחומר להכניס ולהוציא טומאה לאחרים ככונס משקה אבל הוא עצמו אין טהור אלא במוציא זיתים בלבד. נבלי יין שיעורן במשקין ור"ש אומר בזרעונין >שעורו במשקין ור"ש אומר בזרעונין < נסטרא שיעורה במשקה והעתיקה ה"ז טהור הפכין הגלילין שמוליכין בהן שמן למרחץ והצרצורין והשקורין עד שלא הוסקו טהורין ומשהוסקו טמאין והסקין והנאין טמאין חרש שפירש מן חבית ומן הקדרה אם מקבל כשיעור טמא אם לאו טהור נקב ועשאו בזפת טהור שכלי חרש שטהור שעה אחת אין לו טומאה לעולם.

מסכת כלים קמא פרק ג

ק ג, א הביא שברי כלי חרס ודיבקן זה לזה ועשאן תנור ועשה להן טפלה בין מבפנים ובין מבחוץ והסיקו אע"פ שאין בכל אחד ואחד כשיעור כולן מיטמאין. מגע ובאור הקנונים הגדולים שטפלום ביבלות ובאדמה הרי אלו הן חיבור הטבילן הרי זו חוצצת עליו חרש שטיפלו להיות מבשל הרי זה אינו חיבור היקרין שטפלן להיות זופת בהן הרי אלו חיבור מודים חכמים לרבי מאיר ולר' שמעון במיחם שטיפלו עד מקום שהאור שולט בו שהוא חיבור ועד מקום שאין האור שולט בו שאין חבור הטבילה אין חוצץ עליו. בחדוק קרויה הברויא הרי זה חיבור הטבילה הרי זה אינו חבור. הטבילה אינה חוצצת עליו כשות שלקטן הרי זה אינו חיבור הטבילן צואה שעל הכסא אינה חוצצת עליו האבר והבשר המדולדלין באדם הרי אלו אינן חיבור טבל אין חוצצין עליו.

ק ג, ב הזפת חיבור בכלי מתכות בדבר הראוי לה אבל דבר שאין ראוי לה הרי זה אין חיבור הטבילו הרי זה חוצצת כיצד קיתון הניקב ועשאו בזפת הרי זו אינו חיבור הטבילו הרי זו חוצצת עליו אבל חבית שניקבה ועשאו בבעץ ובקנטרין ובגפרית ובזפת ובסיד ובגפסית חיבור ושאר כל הדברים אינו חיבור ורבי עקיבה מטמא בשל עץ מפני שהוא מינו.

ק ג, ג עריבה גדולה של חרס אע"פ שבאה במדה טמאה נפחתה במוציא זיתים אע"פ שהוא מטה על צדה ולש בה טהורה שמתחלה לא לכך נעשית.

ק ג, ד המביא ארניות ותנורין וספלים וכלי חרש מחוצה לארץ לארץ עד שלא הוסקו טמאין משום ארץ העמים וטהורין משום כלי חרש הוסקו טמאין משום כלי חרש וטהורין משום ארץ העמים נמצאת אומר בשעת שהן טמאין משום ארץ העמים טהורים משום כלי חרש ובשעת שהם טמאים משום כלי חרש טהורים משום ארץ העמים הביא עפר ממקום הטומאה ונבלו במקום הטהרה או ממקום הטהרה ונבלו במקום

הטומאה טמא נבלו על גבי הסלע אפילו במקום הטהרה טמא. הלוּבן לבנים בבית הפרס במקום הטומאה טמא במקום הטהרה טהור ר' שמעון אומר אפילו לבינה מבית הפרס ממקום הטומאה טהור שלא אמרו אלא גוש כברייתו. חזקת חרסין הנמצאין בכל מקום טהורין חוץ מן הנמצאין בבית היוצר מפני שרובן מן הגסטראות חרש שפירש מדפנה של חבית ומן דפנה של קדרה ר' שמעון בן אלעזר אומר משם ר"מ וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו כדרך קבלתה טמאה שלא כדרך קבלתה טהורה ניטלה האוזן ונשבר החידוד ר' יהודה מטמא וחכמים מטהרין שכלי שטהר שעה אחת אין לו טומאה לעולם.

ק ג,ה חבית שנפחתה ומקבל על דפנה או שנחלקה כמין שתי עריבות ר' יהודה מטהר וחכמים מטמאין שמתחלה לכך נעשית להיות מוטה על צדה ומוציא מה שבתוכו לצדדין ואם היתה גיסטרא הרי זו טהורה שלא אמרו שירין לשירין אלא שירין לכלים איזו היא גיסטרא כל שנסדקין אזניה ואפילו אחת מהן נסדקה למטה מאזניה אע"פ שאזניה קיימות הרי זו כגיסטרא ואם מתחלה עשאה יד של אזנים נדונת כחבית היתה מוטה על צדה כמין קתדרא הוא הדבר כל המתקבל עמה מים בשעה שהוא מערה משקין לתוכה מטמא במגע ובאוויר כל שאין מקבל עמה מים בשעה שמערה משקין לתוכה מטמא במגע ואין מטמא באויר.

ק ג,ו שולי הקרפאות ושולי הקיסוס הצידוניים וכלי חרש ששוליו חדים וכדברי ר' נתן הקוז והקוד הבבלי שנסדקו מלמעלה ומקבלין כשיעור מלמטה אע"פ שאינן יכולין לישב שלא מסומכין טמאין שלכך נעשו מתחלתן שולי כלי עצים וכלי זכוכית וכלי עצם קרטיסין שפן ועשאן ומקבלין כל שהן טמאין היה שוות מן השפה הפנימית ולפנים הימנה ולחוץ טהורה כלי חרש מקבלין טומאה משתגמר מלאכתן דברי ר"מ ר' יהודה אומר משיצרפו בכבשן צרפן אפילו בגפת טמאה ואינו חושש שמא מיצה משקין ומשם רשות עם

הארץ אין חושש להן וחבירתה אפילו בא לאחר שלשה ימים ונוטל.

ק ג, ז גילה חפאין ומצא אבק על גבי כלים הרי זו נוטל אחד כולו ברשות בעם הארץ מקום שמשקעין את הנאות בטיט הלבן והחבור עומד על שיקוע. העמוד שהוא עומד אינו טמא אלא אותו עמוד בלבד חבור עומד מלמעלה ועם הארץ עומד מלמטה ושולה ונותן לו ועם הארץ נאמן לומר לא טמאתי מפני שהוא בחזקת המשתמר.

מסכת כלים קמא פרק ד

ק ד, א תנור של לבנות תחלתו בכל שהוא ושיריו ברובו שר"מ אומר תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה תנור מאימתי מקבל טומאה משהוסק כדי לאפות בו סופגנין רבי יוסי אומר רואין את העצים שהוסק בהן כאילו <לא> הוסקו לאחר רדיית הפת רשב"ג אומר משם רבי יוחנן טפילת התנור עד כמה חיבור לתנור עד כדי צורך וכמה הוא צורך בתנור טפח ובכירה ג' אצבעות.

ק ד, ב שלש אבנים שחברן זו לזו ועשאן תנור ועשה להן טפילה בין מבפנים ובין בחוץ מטמאות במגע ובאור דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר מבפנים מטמאות במגע ובאור ומבחוץ מטמאות במגע ואין מטמאות באור חיברן לתנור ולא חיברן זו לזו מטמאות. חיברן זו לזו ולא חיברן לתנור הרי הן כירה חפר בארץ ועשה להן טירה טהורה וטירת כירה טהורה.

ק ד, ג תנור שהסיקו להיות צולה בו טמא. להיות טומן בו אונין של פשתן טהור שאינו עושה מלאכה בגופו. תנור שהסיקו עד שלא נגמרה מלאכתו ר' יהודה אומר טהור א"ר יהודה זה היה מעשה בתנורי כפר סוגגא והיה רבן גמליאל מטמא וחכמים מטהרין מפני מה מוסף תנור של נחתומין טמא מפני שהוא סומך

עליו שפוד של צלי ורבי יהודה אומר מפני שהוא תולה יורד בשפוד ונותנה עליו רבן שמעון בן גמליאל אומר משם רבי יוחנן הסנדלר מוסף תנור טפח מוסף יורה של שולקי זיתים טפחיים ואינו מטמא באויר אלא כנגד המוסף ומאימתי הוא מטמא משיתחיל לשולקו.

ק ד, ד תנור הניתן בו עפר עד חציו מעפר ולמטה מטמא במגע מעפר ולמעלה מטמא באויר דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אין חולקין כלי חרס אלא כולה מטמא באויר רבי יוסי אומר מעפר ולמטה מטמא במגע מעפר ולמעלה מטמא באויר דברי רבי מאיר וחכ"א אין חולקין אלא כולה מטמא במגע ובאויר אמר רבי יהודה במה דברים אמורים בזמן שנתן בו עפר ואח"כ הסיקו אבל הסיקו ואח"כ נתן בו עפר כולו מטמא במגע ובאויר ומודה ר' יהודה לחכמים בתנור שנתנו על פי הבור או על פי הדות ונתן שם אבן ומירחו בטיט מן הצדדין שהוא טמא וחכ"א בין כך ובין כך טמא.

ק ד, ה תנור שחצו לשנים והוסק אחד מהן ונטמא הוא טמא וחברו טהור בשרץ כולו טמא והעובי שביניהן כולו טמא הוסקו שניהן ונטמא אי מהן רבי יוסי אומר משם רבי יוחנן בן נורי חולקין את עביו המשמש את הטמא טמא והמשמש את הטהור טהור בד"א בזמן שחצו ואח"כ הסיקו אבל הסיקו ואח"כ חצו מטמא במגע ובאויר נטמא אי מהן במשקה הרי חברו טהור.

ק ד, ו תנור שנחלק לשנים ואפילו כל שהוא ואפילו מבית האומן טמא לפי שאי אפשר לכוין.

ק ד, ז תנור של סדקין שנתן הסדק כלפי הזוית ומירחו בטיט מן הצדדין רבי נתן מטמא מפני שזוית מחברתו וחכמים מטהרין. דף של תנור שנתנו בזוית להיות אופה בו טהור ואם יש בו רוב תנור טמא. תנור של סדקין שעשה טפילה לכל אחד ואחד ומקום הסדקים

מגולה טמא נתן חול לצרורות טהור כפרן טיט על גבי הסדק טמא חרש על גבי סדק טהור מירחו בטיט מלמעלה או שעשה לו מעלה מבחוץ טמא מפני שהטפלה עושה את כולו אחד. נתן עליו טיט חרסית אדמה סיד וגפסית אפילו כל שהוא ואפילו מבית האומן טמא. זפת וגפרית שעוה ושמרים בצק וגללין וכן דבר שאין עושין בו תנורים טהור כללו של דבר כל דבר שאין עושין בו תנורים אין מחבר את הסדקין.

ק ד, ח תנור שבא מחותך מבית האומן עשה לימודין ונתן עליו טהור מירחו בטיט טמא נטמא סילק את הלימודין טהור החזירן לו טהור מירחו בטיט מקבל טומאה ואין צריך להסיקו שכבר הוסק משיסיקנו כדי לאפות בו סופגנין ור' שמעון מטמא מיד תנור של חלונות שכל אחת ואחת פחותה מארבעה טפחים והיתה בהן אחת שיש בה ארבעה טפחים היא מטמאה במגע ובאוויר והשאר מטמאות במגע ואין מטמאות באויר. תנור של חוליות שכל אחת ואחת פחותה מארבעה טפחים והיתה בהן אחת שיש בה ארבעה טפחים היא מטמא במגע ואין מטמא באויר והשאר טהור. רבן שמעון בן גמליאל אומר הרוצה לעשות לו תנור בטהרה מביא תנור של סדקים ומביא תנור של חרש ומלבישו מבחוץ ונותן חול או צרורות בינתים ואע"פ שעשה טפלה לחיצון טהור. פיטים שקירו לו ועשאו תנור ועשה לו טפלה מבחוץ אע"פ שמקבל טומאה על דפנותיו כשיעור טהור.

ק ד, ט תנור מאימתי טמא משיסיקנו כדי לאפות בו סופגנין ור"ש מטמא מיד. רבן שמעון בן גמליאל אומר משם רבי שילא הטיחו בטהרה ונטמא מאימתי טהרתו אמר ר' חלפתא איש כפר חנניא שאלתי את שמעון בן חנניא ששאל את בנו של רבי חנניא בן תרדיון ואמר משיסיענו ממקומו ובתו אומרת משיפשטו את חלוקו כשנאמרו דברים לפני ר' יהודה בן בבא אמר יפה אמרה בתו מהוא.

ק ד, י תנור של מתכת שעשה לו טפלה ועשה לו מוסף וחלקו לשנים ונטמא א' מהן באויר הוא טמא וחברו טהור נגע בו השרץ מתוכו הוא מטמא במגע ובאויר וחברו מטמא במגע ובאויר וטפילה טהורין נגע בו השרץ מאחריו כולו מטמא מגע אחד ופוסל אחד נגע בו כזית מן המת מאחריו כולו מטמא מגע שנים ופוסל אחד ואוירו מטמא אוכלין ומשקין וידיים מפני שנעשה אב הטומאה ומטמא את גופו דברי רבי רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משם אביו אינו מטמא אוכלין ומשקין וידיים שאין כלי חרש מטמא מאחוריו. ניקב נפגם נסדק ועשאו בטיט אפילו כל שהוא טמא נפל השרץ לאוירו כולו מטמא במגע ובאויר נפל לתוכו שלא באהל כולו מטמא אוכלין ומשקין וידיים בין מתוכו ובין מאחוריו כללו של דבר שהוא טמא משום כלי חרש נדון משום כלי חרש משום כלי מתכות נדון משום כלי מתכות מירחו בטיט בין מבחוץ בין מבפנים טהור ר' יהודה אומר מבפנים אם להטיחו בפני עצמו טהור ואם לאו טמא בין כך ובין כך כד טמא משום כלי מתכת. כירה של מתכת שעשה לה מגור ועשו לה פטפוטים טהורה מירח בטיט בין מבפנים ובין מבחוץ טהורה רבי יהודה אומר מבפנים אם יכול להטיחו לעמוד בפני עצמו טהורה ואם לאו טמאה משום כלי מתכות.

מסכת כלים קמא פרק ה

ק ה, א שלשה מסמרים שלש יתידות שלשה פטפטין שנתן בארץ וחיברן בטיט להיות שופת עליהן את הקדרה טמאה ורבי יהודה מטהר עד שיחברם זה לזה בטיט ומודה רבי יהודה שאם נתנן על גבי האבן וחיברן לה שהיא טמאה מפני שהאבן מחברתן.

ק ה, ב שלש אבנים שחברן זו לזו ולא חברן בקרקע חברן בקרקע ולא חברן זו לזו טמאות ורבי יהודה מטהר עד שיחברם זו בזו בקרקע וכמה היא חיבורן בטיט כל שהוא.

ק ה, ג שתי אבנים גדולות שתי חליות של עמוד שהתקינן להיות שופת עליהן יורה גדולה או מיחס גדול אינו טמא אלא צורך וכמה הוא צורך מקום שפיתה טפח שתי חביות ב' הלפסין ושתי קדרות כירה ונטמא ביניהן מטמא במגע ובאוויר ותוכן טהור והעובי שביניהן חולקין המשמש את הטמא טמא והמשמש את הטהור טהור רבי יהודה אומר עליו ועל היין אם ניטל הכותל והיין עומד בפני עצמו טהור ואם לאו טמא.

ק ה, ד כירה שנותנה על גבי הטיף של אבן אינו טמא אלא צורך וכמה הוא צורך רשב"ג אומר משם רבי יהודה צורך שלש אצבעות רבי נתן אומר אם ניטלת כירה והטיף עולה עמה חיבור ואם לאו אינו חיבור רבי אלעזר ברבי שמעון אומר אם מטה את הטיף וכירה עומדת הרי זה חיבור ואם לאו אין חיבור.

ק ה, ה הקלתות של בעלי בתים שנפחתה הרי זו טהורה וכמה היא שיעורה בפיזור גחלין חצר הבירה רבי שמעון אומר נטמאת הבירה נטמאת החצר נטמאת החצר לא נטמאת הבירה ואם היתה חלקה טהורה רבי יהודה אומר ניטלת כאחד טמאה אם לאו טהורה.

ק ה, ו בית הבד ובית הטבלים ובית הגר הבנויים בבירה תוכן נידון כאחורי כירה בית היוצא מן הבירה עד שלש אצבעות טמא פחות מכן טהור דברי ר"מ ורבי שמעון מטהר. כסאו שעשאו דכין אע"פ שמשמש בו טהור היה טמא ועשאו דכין טמא עד שיקבענו במסמר דכין של מתכת של בעלי בתים אע"פ שהטיט שוקע בו טהור עשה לו פטפוטים טמא כוורת של תבן של בעלי בתים העשויה ככפיפה אע"פ שהטיט שוקע לתוכה טהורה עשה לה פטפטין טמאה דכין של אולירין אע"פ שעשה לו פטפטין טהור שלא נעשה אלא לשמש עם הקרקע.

ק ה,ז ארבעה פטפוטי כירה שנטלו שנים מהן אלכסון שנים השניים מטמאין במגע ובאוויר מפני שהוא שופת עליהן את האילפס ואת הקדרה דברי רבי מאיר ורבי שמעון מטהר שהיה רבי שמעון אומר כל פטפוטי כירה אין מטמאים במגע.

מסכת כלים קמא פרק ו

ק ו,א אין כלי חרש מיטמא אלא באב הטומאה ומשקין. כל שאב הטומאה בשעתו ובא להקל עליו אפילו בביאת מים מטמא אחד לפסול אחד אין מטמא אדם וכלי חרש. כל שאב הטומאה בשעתו לא היקל עליו אלא בביאת מים לטמא אחד ולפסול אחד הרי זה מטמא אדם וכלי חרש כל המטמא אדם מטמא כלי חרש חוץ מן המשקין. כל שכלי חרש מטמא מתוכו מטמא מאחוריו ואין טומאה לכלי חרש אלא מאוירו. ובהיסט ע"ג האבן מסמא אינו מטמא אלא אוכלין ומשקין וידיים.

ק ו,ב כוורת פחותה פקוקה בקש ומשולשלת לאויר תנור ושרץ בתוכה התנור טמא שרץ בתנור אוכלין שבתוכה טמאין ורבי אליעזר מטהר אמר רבי אליעזר מקל וחומר אם מצלת היא מיד אהל המת החמור אינו דין שתציל מיד כלי חרש הקל א"ר יוחנן בן נורי נמתי לו לר"א אם הצילו אוהלין מיד אוהלין באהל המת שכן חולקין אוהלין יצילו אוהלין מיד אוהלין באהל השרץ שאין חולקין כלי חרש א"ר יוסי נמתי לו לרבי יוחנן בן נורי תמיה אני אם קבל הימך ר"א תשובה אלא תשובה לדבריהם אם הצילו אוהלין מיד אוהלין באהל המת שכן הוא עושה טפח על טפח בבית טהור יצילו אוהלין בשרץ שכן הוא עושה טפח על טפח בכלי חרש טמא אמר רבי היא תשובת רבי יוסי היא תשובת רבי יוחנן בן נורי. הכל מצילין מיד כלי חרש אפילו כלי גללים כלי אבנים וכלי אדמה חוץ מן האדם כיצד טהור שהיו אוכלין ומשקין לתוך פיו והכניס ראשו לאויר תנור

טמא ומטמא ואין חוששין שמא מחוברים במעין. הסגוס והרדיד שהיו נתונים על פי התנור משוקעין לתוכו שרץ בתוכו התנור טמא שרץ בתנור אוכלין שבתוכן טמאים אין לך שהוא מציל מיד כלי חרס אלא כלים שיש להן תוך כלגון הסל והקופה והחמת.

ק ו,ג הסל והקופה והחמת שהיו נתונים בתנור ופיהן למעלה מן התנור השרץ בתוכן התנור טהור שרץ בתנור אוכלין שבתוכן טהורין ניקבו ועשאו בטיט שרץ בתוכן התנור טמא שאין צמיד פתיל לטומאה שרץ בתוכו אוכלים שבתוכה טמאין.

ק ו,ד חבית שהיא משוקעת בתנור ופיה למעלה מן התנור השרץ בתוכה תנור טהור שרץ בתנור אוכלין שבתוכה טהורין ניקבה ועשאה טיט שרץ בתוכה תנור טמא שאין צמיד פתיל לטומאה שרץ בתנור אוכלין שבתוכה טהורין ואם עשאה בזפת התנור טהור שהזפת חיבור לה ושאר כל הכלים שעשאו בזפת אין הזפת חבור להן.

ק ו,ה חבית שהיא נתונה על פי התנור פיה לצד זה ושוליה לצד זה השרץ בתוכה התנור טהור שרץ בתוכה אוכלין שבתוכה טהורין היתה דופנה מעובה לתוכה שרץ בתוכה תנור טמא שרץ בתנור אוכלין שבתוכה טמאין. קדירה שהיא מליאה אוכלין ומשקין ומוקפת צמיד פתיל ונתינה בתוך התנור שרץ בתנור אוכלין ומשקין שבקדירה הוי טמאין התנור טמא שאין צמיד פתיל לטומאה כלי שטף שהוא מוקף צמיד פתיל ונתון לתוך התנור הרי זה טמא. שכל שאינו מציל באהל המת אינו מציל באהל השרץ.

ק ו,ו שלשה דברים מצילין באהל המת. הבלועין וצמיד פתיל ואוהלין. יש בבלועין שאין בצמיד פתיל ואוהלין יש בצמיד פתיל ואוהלים שאין בבלועין. הבלועין מצילין על הטהורין מלמטה ואין

מצילין על הטמאין מלמטה. הבלועין אין מיטמאין במשא הזב וצמיד פתיל ואוהלין מיטמאין במשא הזב. החמת והכפישה שנפחתו במוציא רימונין אע"פ שבטלו מתורת הכלים מצילין באהל השרץ.

קו,ז השרץ שהיא נתונה בתנור ופיה למעלה מן התנור ועצם כשעורה כרוך בסיב או בנייר ונתון בתוכה היא טהורה והתנור טהור בא הטהור ואחז בו והעלהו מטמא ונטמא החמת חזרה החמת וטמאה את התנור.

קו,ח שני תנורים זה על גבי זה וחבית משוקעת ביניהן ופיה בעליון ושוליה בתחתון שרץ בחבית התנור טהור שרץ בתחתון אוכלין ומשקין שבחבית טהורין שרץ בעליון אוכלין ומשקין שבחבית כנגד אוירו של עליון טמאין. תנור ששפתיה שופעות לתוכו ונפלו שם משקין משם ר' נחמיה אמרו מביא אמה או מחק של מתכת ונותנה עליו הימנו ולפנים טמא הימנו ולחוץ טהור שפתיו שופעות לאחוריו נידון כאחוריים ר' אחא אומר משום רבי עקיבה עין של תנור שעשאה בעפר או בצרורות אינה מביאה טומאה לתנור אלא בפותח טפח מן הסתומה ולפנים מטמא במגע ובאור מן הסתומה ולחוץ מטמא במגע ואין מטמא באור.

קו,ט כור של נפחין שהוא עומד בארץ וחיברו בטיט להיות שופת עליהן את הקדירה טמא ואינו טמא אלא המשמש את הצורך כירה שנתנה על גבי ארובה העליונה אע"פ שהוא שופת עליה את הקדירה טהורה עשה לה פטפוטין טמאה פורנא הרי זו טהורה שלא נעשית אלא לשמש עם הקרקע ר' מאיר אומר משם רבן גמליאל אם יש לה ליזביז טמאה ר' יהודה אומר משם ר"ג אם יש לה ספונאות ר' יוסי אומר משם ר"ג אם יש לה שפיות וכולן שם אחד הן. גפת שנעשית בטהרה ונפלה לאויר התנור אפילו בשעת הסיקו טהור ושנעשית בטהרה ונטמאת נפלה לאויר התנור בשעת הסיקו טמא שלא בשעת הסיקו טהור ור' שמעון מטהר ר"א בר"ש אומר ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין בד"א

בחדשה אבל בישנה הכל מודין שהיא טהורה ואי זו היא ישנה לאחר שנים עשר חדש אבא יוסי בן דוסאי ורבי יוסי בן המשולם אומר נגבה לאחר ל' יום לא נגבה אפילו לאחר שנים עשר חדש.

קו,י פתילה שהיא מליאה משקין טמאין ונגבו מבחוץ ונפלו לאויר התנור בשעת הסיקו טמא שלא בשעת הסיקו טהור אבל ספוג בין כך ובין כך טמא מפני שהוא עשוי להכניס רבי מאיר מטמא בגמי מפני שאיגראנמין בודקין את היין רבי יוסי מטמא בגמי מפני שהרופא נותנו על גבי המכה שהוא מוצץ את הליחה.

מסכת כלים קמא פרק ז

קז,א מחט וטבעת שנמצאו במגופה של חבית בצדה של חבית אם היו טמאין לא טמאו את החבית ואם היו טהורים אין החבית מצלת עליהן באהל המת נמצאו למעלה משפתה של חבית כנגד תוכה של חבית בין שהטיט צף תחתיהן ובין שאין הטיט צף תחתיהן אם היו טמאין לא טמאו את החבית ואם היו טהורין חבית מצלת עליהן באהל המת נמצאו למטה משפתיי כנגד תובה של חבית בזמן שהטיט צף תחתיהן אם היו טמאין טמאו את החבית אם היו טהורין אין החבית מצלת עליהן באהל המת.

קז,ב שרץ שנטמא באפרו של תנור למטה מנחושתו של תנור טהור מפני שיש לו במה יתלה מחט או טבעת שנמצאו באפרו של תנור טמא מפני שאין לו במה יתלה ר' שמעון אומר כעין שני שעורין מן האמצע נכנס ומן הצד אינו נכנס.

קז,ג כיצד בודקין כלי חרס לידע אם אינו ככונס משקה היה ממלא עריבה מים ונותן את הקדרה לתוכה ואם לא כנסה בידוע שאינו ככונס משקה ר' יהודה אומר בתחלה היה כופף את הקדרה לתוך עריבה ונותן

לתוכה מים ואם לא כנסה בידוע שאינו ככונס משקה
היה נותנו ע"ג האור והאור מעמידו בידוע שאינו ככונס
משקה אין האור מעמידו בידוע שהוא ככונס משקה ר'
יוסי אומר אם נותנו ע"ג הרמץ והרמץ מעמידו בידוע
שאינו ככונס משקה אין הרמץ מעמידו בידוע שהוא
ככונס משקה.

ק ז,ד עצמות והעופות וגולמי כלי מתכות וכלי עץ
מצילין צמיד פתיל ור' יוסי מוסיף אכסי קמטרא
ומוקף חקק שבבקע' ושבקורה והמיעך שבחבית אין
מצילין צמיד פתיל ואם בהן טפח על טפחים מצילין.

ק ז,ה חבית שכפאה על הפתיל ומירח שפתותיה על
הכותל מצלת על מה שבתוכה ועל מה שכנגדה בכותל
כפאה ומירח שפתותיה עם הקרקע מציל על מה
שבתוכה ועל מה שכנגדה בקרקע ר' אליעזר אומר כפוי
על פיו אינו מציל ומודה ר' אליעזר בשני פסין ושתי
קדרות שכפאן זה על גבי זה ומירחן בטיט מן הצדדין
אין מצילין בצמיד פתיל ואם היה כלי קטן ואין בו טפח
על טפח וכפוי על פיו אינו מציל.

ק ז,ו אין מקיפין בקסטרוון מפני שהוא פתיל ואינו
צמיד ואם עשאו לחיזוק הרי זה מציל כפיתין של
מורייס שנפתית עם השפה ושפתותיהן נראין אע"פ
שהטיט שוקע לתוכן מלא זרת אינן מצילין שכל מי
שאינו מציל באהל המת באהל השרץ. רי"א אין צמיד
פתיל מבפנים וחכ"א יש צמיד פתיל מבפנים כיצד
חבית שניקבה וסתמוה שמרים רבי יהודה אומר אינה
מצלת וחכ"א מצלת נתקלפה והזפת שלה עומד ר'
יהודה אומר אינה מצלת וחכ"א מצלת.

ק ז,ז עין של תנור שעשה לה לימודין מבפנים ר' יהודה
אומר אינה מצלת וחכ"א מצלת כפישה שנתן בה טיט
עד חציה והשקיע בה את הכלים ר' יהודה אומר אינה
מצלת וחכ"א מצלת כפאה על פי החבית ומירח
דופנותיה עם דפנות החבית מצלת על מה שבחבית ועל

מה שבינה לחבית ר' יוסי ברי יהודה אומר על שבחבית אינה מצלת עד שימרח עם השפה. החמת מעור הדג והנייר שהלביש בה את החבית וצירף למטה הרי זה מצלת עור הדג והנייר שהלביש בהן את החבית וצדדן למטה אע"פ שמירח בטיט מן הצדדין אינן מצילין >שכל שאין מציל באהל המת אינו מציל באהל השרץ.<

ק ז, ח קדרה שכפאה על פי חבית ומירח שפתותיה עם דפנות החבית מצלית על מה שבחבית ועל מה שבינה לחבית נתנה כדרכה וטמאה אין כלי טמא חוצץ.

ק ז, ט שני לפסין ושתי קדרות שכפאן זו על גב זו העליון כנוס אע"פ שמירח בטיט מן הצדדין אינן מצילין שכל שאינו מציל באהל המת אינו מציל באהל השרץ. משפך אינו מציל דברי ר"מ וחכ"א מציל בכסוי. ואין טהרה לכלי חרס אלא שבירתו ואפילו חיברו בקרקע ואפילו קבעו במסמר מלאו סיד וגפסית רשב"ג מטהר.

ק ז, י שולי המחצין ושולי הפחתין וקרקרות הכלים ודפנותיהן מאחריהן אין ממלאין בהן ואין מקדשים בהן ואין מזין בהן ואין מצילים בצמיד פתיל ואין מצילין מיד כלי קרדסן שפן ועשאן כלים ממלאין בהן ומקדשין ומצילין בצמיד פתיל ומצילין מיד כלי חרס ומקבלין טומאה מכאן ולהבא דברי ר"מ וחכ"א כל כלי חרס שמאחר שעה אחת אין לו טומאה לעולם. שולי כלי עץ כלי עצם וכלי זכוכית אין ממלאין בהן ואין מקדשין בהן ואין מזין בהן ואין מצילין בצמיד פתיל ואין מצילין מיד כלי חרס. קירדסן שפן ועשאן כלים ממלאין בהן ומקדשין בהן ומזין מהן ומצילין בצמיד פתיל ומצילין מיד כלי חרס. שברי כלי חרס שמקבלין אפילו כל שהן ממלאין בהן ומקדשין בהן ומזין מהן אין מצילין בצמיד פתיל אבל מצילין מיד כלי חרס. שברי כלי מתכות חזרו לטומאתן הישנה גולמי

כלי מתכות הרי הן ככלים אלא שהן טהורין.

מסכת כלים מציעא פרק א

מ א, א רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל טומאה אלא לטומאת נפש רבי שמעון אומר אפילו כלי מתכת שהיה טמא טבול יום וטמא מת וחזר להיות טבול יום העושה כלי מן העקל שהוא עשוי להכביד בו את הספינה ומכלי גדול שעשאו לגבות בו את המכס ר' מאיר מטמא וחכמים מטהרין ר' יוסי אומר העושה מן הקציצות טמאין ר' יוחנן בן נורי אומר העושה כלים מן הגרודות טמאין אמר רבי אלעזר ברי' יוסי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המסמרות שידוע שנעשה מן הכלים שהן טמאים ועל המסמרות שלא ידוע שנעשים מן הכלים שהן טהורין על מה נחלקו על הסתם שבית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין.

מ א, ב העושה כלים מן הגרוטאות בין משל ארץ ובין משל חוץ לארץ טמאין ר' יהודה אומר העושה כלים מן הגרוטאות של ח"ל טהורים כלים הטהורין שאנכן באנך הטמא טהורין העושה כלים מן האנך הטמא טמאין קרדום שעשאו מן הטמא ועשפו מן הטהור טהור עשאו מן הטהור ועשפו מן הטמא טמא הכל הולך אחר עושה מלאכה. עשאו מן הטהור אע"פ שחסומיתו מן הטמא טהור. קיתון שעשאו מן הטמא ושוליו מן הטהור טהור עשאו מן הטהור ושוליו מן הטמא טמא הכל הולך אחר המקבל. כוורת שעשאה מן החלמא ושוליה מן הגללין טהורה עשאה מן הגללין ושוליה מן החלמא הכל הולך אחר השולים דברי רבי נתן אומר עד שיהו שולים מקבלין. החלמא והגללין שטרפן זה בזה ועשה מהן כלים אם רוב מן הטמא טמא ואם רוב מן הטהור טהור מחצה על מחצה רא"א שורפין עליהן את התרומה ואין חייבין עליהן על טומאת מקדש וקדשיו א"ר יוסי בא ר' יוחנן בן נורי אצל ר' חלפתא אמר לו

מה אתה אומר בפיקה של מתכת אמר לו טמאה אמר
לו אף אני אומר כן אלא שעקיבה מטהר.

מ א ג קלוס טרא רבי טרפון מטמא וחכמים מטהרין
וברוריא אומרת שומטה מן הפתח זה ותולה בחבירו
בשבת כשנאמרו דברים לפני ר' יהושע אמר יפה אמרה
ברוריא. סמפוניא מצופה טהורה עשה בית קיבול
כנפים טמאה ואינו טמא אלא המשמש את
הצורך. חליל המצופה טהור עשה בו בית קיבול כוסות
טמא ואין טמא אלא המשמש את הצורך. והכוסות
שלו טמאין ואינן חיבור לו. היתה מצופית של מתכת
כלי חיבור למציבות חצוצרת של פרקים הרי זו
טמאה. נתפרקה העליונה טמאה והתחתונה
טהורה. מסמר שהוא מוציא בו הפתילה ומלקחיים
שהוא ממעך בו הפתילה טמאין. מסמר שהוא מעלה
ומוריד בו קנה לבסיס טהור ורשב"ג מטהר. עשאו
בעץ ובקסטרון חיבור לטומאה ולהזאה. תקעו חיבור
לטומאה ואין חיבור להזאה. נוטל ונותן אינו חיבור
לא לטומאה ולא להזאה. הרחוש שנפרץ ושניטל עוקצו
טהור נשתיירו בו אונקליות מכאן ומכאן טמא קטלא
שחליות של אלמוג אחוזות באונקלאות של מתכת הרי
אלו טהורות שאין עשויות אלא לחיזוק. נתפרקה. כל
אחת ואחת טהורה בפני עצמה ר' אליעזר אומר צינורא
של כוס טהורה בפני עצמה.

מ א ד כל הפרצופות טמאין ופרצוף הדקה טהור מנעל
שלו של מתכת ה"ז טמא טמא מת. כל החותמות
טהורין ואינו טמא אלא חותם של מתכת שחותמין בו
בלבד. קמיע של מתכת הרי זה טמא טמא
מת. נתפרק. התחתון טמא והעליון טהור. עור שכורך
בו את הקמיע טמא פשטו טהור מטמא ומטהר אפילו
עשרה פעמים. פסלין שהוא כותב עליו את הקמיע
טהור ספת הימנו ונעשה חוליא לתכשיט טמאה אפטט
שיש בו מתכת הרי זה טמא טמא מת כל תכשיטי
בהמה כגון השירים הנזמים והקטלאות והטבעות
טהורין ואין טמא אלא זוג המשמיע קול

לאדם. העושה זגין למכתשת ולעריסה ולמטפחות הספרים ולמטפחות התינוקות טהורין עשה לה הענבילין טמאין ניטלו ענביליהן טהורות. זוג של דלת טהור של בהמה טמא זוג של דלת שעשאו לבהמה טהור ושל בהמה שעשאו לדלת אפילו חיברו בקרקע ואפילו קבעו במסמר טמאה.

מ א, ה חזקת זגין הנמצאין בכ"מ טהורין חוץ מן הנמצאים בכרכין מפני שרובן של דלתות הן אמר לאומן עשה לי שני זגין א' לדלת וא' לבהמה עשה לי שתי מחצלות אחת לשכיבה ואחת לאוהלין עשה לי ב' סדינין א' לצורות וא' לאהלין הרי אלו טמאין עד שעה שיפריש ור"ש מטהר עד שעה שיפריש אבל אומן שהוא עושה ומניח זגין לבהמה לדלתות ומחצלות לשכיבה ומחצלות לאהלין סדינין לצורות וסדינין לאהלים אם רוב מן הטמא טמא עד שיפריש לטהרה אם רוב מן הטהור טהור עד שיפריש לטומאה.

מסכת כלים מציעא פרק ב

מ ב, א טבעת שהוא חוגר בה את מתניו ומקשר בה בין כתפו טהורה ואין טמא אלא טבעת של אצבע בלבד. טבעת בין חקוקה ובין שאינה חקוקה טמאה ומצופה טהורה אמר תלמיד א' מתלמידי גליל העליון לפני ר"א שמעתי שחולקין בין טבעת לטבעת אמר לו שמא לא שמעת אלא לענין שבת שהיוצא בחקוקה חייב ושאין חקוקה פטור. מחט בין נקובה ובין שאין נקובה טמאה ומצופה טהורה עוד אמר תלמיד א' מתלמידי גליל העליון לפני ר"א שמעתי שחולקין בין מחט למחט אמר לו שמא לא שמעת אלא לענין שבת שהיוצא בנקובה חייב ושאין נקובה פטור.

מ ב, ב שלשלת דוסקאות הרי זו טהורה ושל משוחות הרי זו טמאה מפני שממתיח בה את אוהלין. ושל קופלאות ושל שאר כל הכלים המשמש את הטמא

טמא והמשמש את הטהור טהור. שלשלת הסיטונות
טמאה מפני שהיא עשויה לכפיתה של בעלי בתים אם
התקינה לשמירה טמאה רבי יוסי אומר אחד החוט
ואחד השלשלת ואחד המשיחה היו שנים או שקשר
חלזון בראשה טמאה.

מ ב ג קנה מאזנים של סרוקות יש בו אונקיות ואין בו
אונקלאות יש בו אונקלאות ואין בו אונקיות טמא
פרשו <אונקלאותיו> טהור וכשהוא מחברן חיבור
לטומאה ולהזאה. דלוסקת הנעול וכן קלוסטר
הנעולה חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה. טורטיני
שיש בה בית קיבול מעות טמאה ואינו טמא אלא
המשמש את הצורך הכיפים שלו של מתכת בין
מקבלות ובין שאין מקבלות טמאה ושל עץ ושל עצם
ושל זכוכית מקבלות טמאות ושאין מקבלות טהורות
חיברה לקנה וקנה לטורטיני כולו חיבור אחד. פיקטו
שיש בה בית קיבול שמן טמאה בית קיבול נר טהורה
ואינו מטמא אלא המשמש את הצורך תמירות שלה של
מתכת בין מקבלות בין שאין מקבלות טמאות ושל עץ
ושל עצם ושל זכוכית מקבלות טמאות ושאין מקבלות
טהורות.

מ ב ד מנורה שיש בה בית קיבול שמן טמאה בית
קיבול נר טהורה ואינו טמא אלא המשמש את הצורך
ומסמר שהוא תולה בו את המשפכים טהור והמשפכים
טמאין ואין חיבור לו אקונביאות שבמגדלים
שבקנופות והסופין והסטיון שלהם הרי אלו טהורין
שאינן עשויות אלא לנוי אונקלי של שידה טמאה ואם
היתה באה במדה טהורה אמר רבי יהודה מפני מה של
רוכלין שלפניו טמאה מפני שהוא תולה בה ושל אחריו
טהורה מפני שהיא עשויה לשמירה. כסוי טני של
מתכת של בעלי בתים רבן גמליאל מטמא וחכמים
מטהרין ושל עץ טהור היה משוקע עד חציו ועד שלישו
טמא מפני שהוא ככסוי קביא פחות מכן טהור מפני
שהוא ככסוי קמטרא ומפני מה דלת שבמגדל של
רופאים טמאה מפני שהוא נותן עליה איספלניאות

ותולה בה את המספרים רבי יוסי ברבי יהודה אומר מפני שהוא מעצב עליה את התינוק אמרו לו א"כ תהא טמאה מדרס.

מב,ה ואלו הן גולמי כלי מתכות שהן טהורין כל שהוא עתיד לשוף ולגרר ולכרכב לשבץ ולהקיש בקורנס היו מחוסרים כן אוגן ואוזן ויד טהורים מחוסרים כסויין טמאין ואלו הן היתוכים אלו שהחנוני מנער בהן את הקדרה אלו הן הפרכין אלו הקבוע בקירום גולת חנוני שכולה מסמרים אפילו כולם של עץ ואחת של מתכת טמאה ושל בעלי בתים אפילו כולם של מתכת ואחת של עץ שלא נעשית אלא לשמש עם הקרקע ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון מסמר הגרוע טהור שלא נעשה אלא לשמש עם הקרקע אמר רבי נתן לא נחלקו רבן גמליאל וחכמים על תלוי מגרדות של אוליירין שהוא טהור שלא נעשה אלא לשמש עם הקרקע על מה נחלקו על ספות של מתכת של בעלי בתים העשויה כמפה שר"ג מטמא מפני שעבדים מתגרדים בה וחכמים מטהרים אמר ר' יהודה לא נחלקו ר"ג וחכמים על טבלא שנחלק לשנים וא' מהן גדול כשנים בחברו שהגדול טמא והקטן טהור על מה נחלקו על שאין אחד מהן גדול כשנים בחבירו שהשנים שוין שר"ג מטמא וחכמים מטהרין.

מב,ו מסמר שעקמו לו להיות פותח ונועל טמא התקינו לשמירה טהור התקינו למנעול או למחרים טהור נתנו בחרמש שלא ישמט המסיט טמא ורבן שמעון בן גמליאל מטהר נתנו ברחיים של יד או ברחיים של חמור טמא. צינורות התופסות את הרחיים מלמעלה הרי אלו טהורות שאין עשויות אלא לחיזוק הסדור והסדן של מתכת טמאים משקלות שנשתברו אע"פ שמחזירן ושוקל בהן טהורים ייחד מהן לחצאי ליטרין שלישי ליטרין רביעי ליטרין טמאים ואלו הן גולמי כלי עץ שהן טמאים כל שהוא עתיד לשוף לגרד לכרכב ליטול בטונס היו מחוסרים כן אוגן אוזן ויד טמאים. מחוסרים חטיטה טהורים סאה

שהוא עתיד לגוד מלמטה טמאה מלמעלה טהורה רשבי"ג אומר כלי עץ אין מקבלים טומאה עד שתיגמר מלאכתה וסאה משיקשר בה את המשיחות כל גולמי כלי עץ טמאים חוץ משל פרשע מפני שהם מחוסרים שליקה ר' יהודה אומר העושה כלים מגפו של זית טהורים מפני שהן מחוסרים שליקה וממירים את מה שבהם.

מסכת כלים מציעא פרק ג

מ ג, א הכידון והגונין והפגיון והקסדא והמגפים שנחלקו הרי אלו טהורים שריון שנחלקו לארכו טהור לרחבו אם משמש מעין מלאכתו ראשונה טמא ואם לאו טהור. ומאימתי טהרתו משבלה ואינו משמש מעין מלאכתו בלה ונשתייר בו רחבו מלמעלה טמא רחבו מלמטה טהור ספת הימנו ועשה חוליא לתכשיט טמאה.

מ ג, ב מספרת של פרקים הרי זו טמאה בפ"ע וזו טמאה בפ"ע וכשהוא מחברם חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה. מספרת שנחלקה לשנים ר' יהודה מטמא מפני שהוא כתחלה חותך בה את הסכך ועכשיו חותך בה את הסכך וחכמים מטהרים.

מ ג, ג מכתב שניטל הכותב שלו טמא מפני המוחק ניטל המוחק שלו טמא מפני הכותב נחלק לשנים ונשתיירו בכותב לקשרי אצבעותיו [ובמוחק] מלא פס ידו טמא פחות מכן טהור.

מ ג, ד מכחול שניטל הזכר שלו אע"פ שהיה המקבל שלו מלא חלודה טמא ניטל המקבל שלו אם היה הזכר שלו מלא חלודה טהור מפני שהוא סורח את העין.

מ ג, ה זילמסטרון שניטלה כפה טמאה מפני מזלג ניטל מזלג טמאה מפני כפה נחלקה לשנים אם משמשת מעין

מלאכתה ראשונה טמאה ואם לאו טהורה מרדה ניטל
הרודה טמא מפני הצינורת ניטל הצינורת טמא מפני
הרודה נחלק לשנים ונשתיירו בחרחור עד ז' טפחים
וברובע עד ד' טפחים טמא פחות מכן טהור ואם
מתחלה עשאו לכן אפילו פחות מכן טמא. ובקרדום
אע"פ שניטלה מחסימותו טמאה.

מ ג ו מגריפה שניטל פיה ונשתייר בה כמלא הסיט על
פני כולה טמאה. ניטלה כולה. א"ר נתן בן יוסף בזו
בית שמאי מטמאים ובית הלל מטהרין. האיזמל של
דיקני טמא בפני עצמו כשהוא מחברו חיבור לטומאה
ואין חיבור להזאה. מחט של מוכסין שניטל עוקצה
טמאה מפני חודה נטלה חודה טמאה מפני
עוקצה. נחלקה לשנים אם משמשת מעין מלאכתן
ראשונה טמאה ואם לאו טהורה. הסייף והסכין
שהעלו חלודה טהורים שפן והשחיון חזרו לטומאתן
ראשונה. שפופרת של זהבין ושל זגגין ושל נפחין ושל
עושה זכוכית שנחלקה לארכה טהורה לרחבה אם
משמשת מעין מלאכתה ראשונה טמאה אם לאו
טהורה. כלבוס של ספרים ושל רופאין ושל עושי [כלי]
זכוכית שנחלקה לשנים טהורה ושל נפחים שנחלקה
לשנים טמאה מפני שהיא כתחילה חותה בה את
הגחלים ועכשיו חותה בה את הגחלים רשבי"ג אומר
מפני שהוא כתחלה מנקב בה את הגחלים ועכשיו מנקב
בה את הגחלים אנגיסטור טמא נחלק לשנים טהור
דיופי טמא נחלק לשנים טהור. המסמרות והסניפין
שבו חיבור לטומאה ולהזאה.

מ ג ז המטריד שנפרץ וניטל עוקצו טהור נחלק לשנים
ונשתייר בו טפח טמא אפילו פותחת טהורים נתן
בפתיחת טמאין שבגל ושאפילו הן בכלי טמאין.

מ ג ח טבעת של מתכת וחותם שלה של אלמוג ר'
נחמיה מטהר שהיה ר' נחמיה אומר בטבעת הולכין
אחר חותם בעול ובסממנין הולכין אחר הרוב הסממנין
בסולם ובקולב אחר השלובים בעדשה אחר המסמר

רבי שמעון בן אליעזר אומר משום ר' יוסי בסולם אחר העומדים ובקולב אחר המשלובין ובמשפך אחר הקערה. השרתוע והדוקרן והמעדיר והמלקוט של כובסין שניטלה אחת משניהן ועשה של מתכת הרי אלו טמאין על כולן אמר ר' יהושע דבר חדש חדשו הסופרים ואין לי מה אשיב.

מ ג ט מסרק של פשתן שנטלו שיניו אחת מבינתים טהור ניטלה הימנו שן אחת טהורה רבי שמעון מטמא מפני שהוא כותב בה. ואם התקינה להיות כותב בה. הכל מודים שהיא טמאה. ושל צמר שנחלק בין לארכו ובין לרחבו טמא. שן של זהב מקבלת טומאה ומזין עליה במקומה ויוצאין בה בשבת.

מסכת כלים מציעא פרק ד

מ ד א כלי מתכות הבאות במדה כגון השידה התיבה והמגדל הבאין במדה טמאין כגון השולחן והטבלא והדולפקי של מתכת טמאים ושיעורן בטפח כלל אמרו כלי מתכת המחוסר השפה טמא המחוסר לטישה טהור דברי ר' עקיבה וחכמים אומרים כלי מתכות שנתרועעו אם משמשין מעין מלאכתן ראשונה טמאין ואם לאו טהורין. כיצד דלי כדי למלאות בו לשתות. המיחם כדי להחם בו לשתות. והקיתון כדי לשמש בו את האורחין. ספל כדי להדיח בו <את> אחת מרגליו. נקבו קומקמין כדי לקבל חמין מיחם כדי לקבל סלעים הלבס כדי לקבל קיתונות. קיתונות כדי לקבל בו פרוטות. מדות היין והשמן שיעורן במשקין ורבי אליעזר אומר בפרוטות נר שיעורו במשקין ור' אליעזר אומר בפרוטות.

מ ד ב מקל שעשה בראשו [מסמר] להיות תופס בו במקום הדייש טהור ואם בשביל שלא תהא הארץ אוכלתו טמא. עשה בראשו להיות מכה בו טמא. לנוי טהור. ר"א בר צדוק אומר דוד אחד טמא ושני דודין

טהור. פרגל שעשה בראשו מסמר להיות מכה בו טמא לנוי טהור.

מ ד,ג מסרק שיש בו דרבן ה"ז טמא >טמא מת<. חולץ של נגר שהוא מוציא בו את המספרים טמא מיניקת שעשאה לתחת הדלת אע"פ שמתמש בה טהורה. היתה טמאה ועשאה לתחת הדלת טמאה עד שתטהר. ומאימתי טהרתה בית שמאי אומרים משיחבל וב"ה אומרים משיחבר דברי ר"מ ר' יהודה אומר ב"ש אומרים משיחבל ויחבר וב"ה אומרים משיחבל או משיחבר ר' יוסי ברי יהודה אומר קנתור של בנאי שלא נעשה אלא לשמש עם הקרקע. כל כלי הסתת טמאין והערעין עמהם ר' יהודה אומר חוץ מן הערעין. האמה והמחוק של מתכת טמאין והמצופין טהורים אפרומביא טהורה עשה בה שלשלת טמאה. שלשלת שעשאה אפרומביא טמאה מפני שהוא ככלוניס. ג' דברים בסוס השילין והפגר והכולוניס. הכלונס של סוס טמא בפ"ע. המשיחות והרצועות תפורות [בן] חיבור וקשורות אינן חיבור אנדרטין וחוליות של צורה וכל היוצא משום מטבע הרי אלו טמאין. אנדרטין שעשאה בתוך הבית >אם לאור טמא<. אם לנוי טהור. ואם בשביל שיהא נותן עליו את הכוס והקערה טמא מפני שהוא כדולפקי. שלשלת נר חבור על המסרק. אין שם מסרק חבור על הטבעת שלשלת דלי גדול ד' טפחים ושל קטן ושל עולי רגלים עשרה קשר בו חבל או משיחה בין מלמעלה ובין מלמטה אפילו מאה אמה כולו חיבור >אחד<.

מ ד,ד מגירה שעשה שיניה לחור הדלת אע"פ שמתמש בה טהורה. היתה טמאה ועשה להורה דלת טמאה עד שיקבענה במסמר הפכה בין מלמעלה ובין מלמטה ובין מן הצדדין טהורים. כיסוי קביא ומיחם כסוי טני ובית הדיו טמאין ושאר כל הכסויין טהורין.

מ ד,ה הטבעות המקבלות את הרצועות הרי אלו טהורות שאינן עשויות אלא לנוי. העשויות להכביד את הרצועות ושהרצועות תלויות בהן טמאות. ברזל שתחת צואר בהמה ושעל גבי צואר בהמה טמא. מסמר שהוא מחבר בו את הגלגל שלא ישמט טמאה ורבן שמעון בן גמליאל מטהר בזה מודה ר' יהודה לחכמים בכסוי טני של מתכת שעשה בו מראה נשבר ובטל מתשמישו טהור וחכ"א בין כך ובין כך טמא. מראה שנשברה אם משמשת מעין מלאכתה ראשונה טמאה אם לאו טהורה. נטשטשה אם מראה רוב הפנים טמאה ואם לאו טהורה.

מ ד,ו רבי אליעזר אומר כלי מתכת שנטמא ונשבר והתיכו מזה עליו בו ביום ושונה עליו ברביעי ושנטמא והזה עליו ונשבר והתיכו שונה עליו בו ביום ר' יהושע אומר אין הזאה פחות משלישי ושביעי ר' נתן אומר ר' אליעזר אומר כלי מתכת שנטמא ונשבר והתיכו והזה עליו ונשבר והתיכו ושנה עליו בו ביום ר' יהושע אומר אין הזאה פחות משלישי ושביעי.

מ ד,ז מפתח של רכובה שנשבר מתוך רכובתו ר"מ מטמא ורבי יהודה מטהר ורבן שמעון בן גמליאל אומר חילוף הדברים. מסננת של חרדל שנחלקה לארכה טהורה. לרחבה. אם משמשת מעין מלאכתה ראשונה טמאה. ואם לאו טהורה. א"ר אלעזר בר' צדוק לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על מסננת של חרדל שנפרצו בה שלשה נקבין מלמטה זה בצד זה שהיא טהורה על מה נחלקו על שנים שבית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין קיתון שהוא עתיד לטפוח על פיו ולעשותו כצינור <טהור> [טמא] עד שיטפח את פיו.

מסכת כלים מציעא פרק ה

מ ה,א כלי גללים וכלי אבנים וכלי אדמה הבאין במדה ר' מאיר אומר הרי הן ככלים וחכמים אומרין הרי הן

כאהלין רבי נחמיה אומר קופות גדולות וסוגין הגדולים שיש להן שוליים והן מחזיקין מ' סאין בלח שהם כוריים ביבש אע"פ שאין מטלטלין במשתייר בהן וכמה הן אמה על אמה על רום שליש ישנן שש מאות ארבעים ושמונה טפח ראייה לדבר ממדת השלחן. ר' יוסי אומר בים שעשה שלמה הוא אומר (דברי הימים ב ד) מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל במקום אחר הוא אומר (מלכים א ז) אלפים בת יכיל א"א לומר אלפים שכבר נאמר שלשת אלפים ואי אפשר לומר שלשת אלפים שכבר נאמר אלפים אמור מעתה אלפים בלח שלשת אלפים ביבש. החזיונות שבטרקלין בעלי בתים האוכלים עליהם שאע"פ שחולקים כצפורן טמאין מפני שהן כטבלא ומעשה בבעל הבית אחד שהיו לו נצרים בתוך והיו שואלין אותן לבית האבל ולבית המשתה ובא מעשה לפני חכמים וטמאום.

מ ה, ב מפני מה ארונות של נחתומין טמאות מפני שהן מיוחדין לכלי. של בעלי בתים טהורות עד שיחזירם לכלי ר' שמעון אומר מפני מה סוור של נחתומין הפרוס טמא מפני שהוא קורץ ומוליך עליו מקרצות לתנור ושל בעלי בתים אם התקינו להיות קורץ ומוליך עליו מקרצות לתנור טמא.

מ ה, ג סרוד של צפירה אם יש לו גפים טהור ר"ש בן אלעזר אומר אע"פ שאין לו גפים טמא ומפמה של סלתין טמא מפני שהוא מחזירו לכלי ושל בעלי בתים טהור עד שיחזירו לכלי ר"ש בן יהודה אומר משום ר' שמעון אף של סלתין טהור עד שיחזירו לכלי ר' יהודה אומר של גדלת טמא מושב מפני שעודיהו כלי הבנות יושבות בתוכו וגודלות.

מ ה, ד כל התלויין הנקובין חבור ור' יוחנן בן נורי אומר אף הרוקי מוסף עליהן תלוי זיני וספטני מפני שהן מסייעין בשעת מלאכה תלוי בית הלגינין ובית הכוסות התפור טמא קשור וענוב טהור רבי שמעון בן אלעזר אומר משום ר' מאיר כל התלויין טמאים לא טיהרו

אלא תלוי נפה וכברה של בעל הבית אלא בזמן שהוא שני ראשין מצד אחד. כל הבורית טהורה בורית מחרישה טמאה וכל החתיכות טמאות וחתיכה אלתות טהורה.

מ ה ה כל הנבלין טהורין ונבלי שרץ טמאין.

מ ה ו כל המשקין טמאין ומשקה בית מטבחיא טהורין ואלו הן משקה בית מטבחיא הדם והמים. נטמאו בפנים אע"פ שיצאו לחוץ טהורים נטמאו בחוץ ונכנסו בפנים טמאים.

מ ה ז ספר עזרה שיצא לחוץ מטמא את הידים ולא ספר עזרה בלבד אמרו אלא אפילו נביאים וחומשים. וספר אחר שנכנס לשם מטמא את הידים. מטפחות בני לוי טהורות כיוצא בו בעל הבית שעשה מטפחות לחפות בהן כתלים ועמודין טהורים מלבני לוי טהורין כיוצא בו בעל הבית שעשה מלבן להיות נותנו ממטה למטה ומאבוס לאבוס טהור ייחדו למטה אחת ר"מ ור' יהודה מטמאין ר' יוסי ור"ש מטהרין שאינו עושה מלאכה בגופו.

מ ה ח רבי יהודה אומר מרכוף של זמר טהור שלא נעשה [אלא] לשמש עם הקרקע עשה בראשו מסמר להיות תופס בו ממקום הדייש טהור ור' יוסי בר' יהודה אומר מצודת העכברים שיש בה בית קבול טמאה הקוד והקערה האונפולה ותמחוי שנחלקו אע"פ שמקבלין על דופנותיהן כאלפסין טהורין. המטה והכסא והספסל והקתדרא והעריסה שנתפרקו טהורין. מטה שנתפרקה כל אבר ואבר טמא בפני עצמו מודים חכמים לר' מאיר שאין חבלים חיבור למטה עד שיסרוג בה ג' בתים לכל רוח.

מ ה ט עריסה מאימתי מקבלת טומאה משתגמר מלאכתה ואם עתיד לעשות לה עגלה טהורה בית הלגינין ובית הכוסות של תמרה שחיסם וקינב מבחוץ

שׂאע״פּ שלא קינב מבפנים טמא שכן מקיימין הקנינין הקטנים והקלתות משיחסם ויקניב הקנונין הגדולים והסאין הגדולים משיעשה שני דורין לרוחב שלהן חוץ מזה שעל גבי הארוני נפה וכברה וכף של מאזנים משיעשה דיר לרוחב שלהן חוץ מזה שעל גבי האריג. הקופה משיעשה שתי צבירות לרוחב שלה חוץ מזה שעל גבי האריג. הערק משיעשה בה צבירה אחת חוץ מזה שעל גבי האריג. הסלין של גמלים התירן טהורים קשרן טמאין ומטמאין ומטהרין אפילו עשרה פעמים ביום סלי נצרין שלא קנבן ומשתמש בהן עראי טמאין היה עתיד לחסם ולקלב אע״פּ שהוא משתמש בהן עראי ומשליכן טהורים ובלבד שלא יערים ואם הערים הרי אלו טמאין.

מ ה,י חומר בכלי פפיר מכלי נצרין שאין מקבלין טומאה אלא משתגמר מלאכתן וכלי פפיר כיון שעשה חור אחד על גבי הרחב שלהן טמאין.

מסכת כלים מציעא פרק ו

מ ו,א כלי עור מאימתי מקבלין טומאה הסנדל משיקמע והמנעל משיגוב מעל האימום ואם עתיד לכרכב עד שיכרכב ולשרטט עד שישרטט איסקורטיא משישרטט וקורטבליא משירטט עור העריסה שהוא עתיד לעשות לו טיבור טהור עד שיעשה לו טיבור רבי יהודה אומר בכר אין פחות מחמשה ובכסת אין פחות משלשה. כלי עצם מאימתי מקבלין טומאה משתגמר מלאכתה מחוסרים כסויין טמאין שופר טהור חתכו לקרן טמא הקרן שהוא משתמש בה ומשליכה טהורה חשב עליה מקבלת טומאה מכאן ולהבא חותל של תמרה שהוא עתיד לאכול התמרה ולזורקו טהור חשב להכניס ולהוציא בו מן הבית ומן השדה טמא.

מ ו,ב כל הכלים הנארגים במחט כגון הכיס ואנפיליא אין מקבלין טומאה עד שתגמר מלאכתן ר' יהודה

אומר בכיס עד כדי לקבל פרוטה ואנפיליא כדי לקבל את הבקעת. כל הכלים הנארגין ע"ג מחט כגון גרגותני ומצודה כיון שעשה בהן בית קיבול מלאכתן טמאין. הסל והפוחלץ של גמלים ופיפירות שעשאן מתחלתן מקבלי רמונין טמאים ר' שמעון אומר פיפירת שאינה יכולה לינטל בגפיים ולצאת בפתח טהורה. חמת חדשה אע"פ שמקבל רמונין טהורה תפרה ונקרעה שיעורה ברמונים ר' אליעזר אומר בפקעיות של שתי מארבע במנה שהוא ארבעים בסלע המסחיט של דלת הרי זה טמא מפני שהוא נותן עליו עד שלא יכלה הראשון. נתפרק התחתון טמא העליון טהור ושיעורו בטפח.

מ ו, ג ר' יהודה אומר בהן ג' מדות משום ר' עקיבה העשוי לשמש את האדם כגון הסולם. את הכלים כגון הקולב מנורה ואנחותא טהורין. העשוי לשמש את האדם ואת משמשי אדם כגון השלחן והטבלא והדולפקי טמאין. בית הלגינין ובית הכוסות של עץ שנפחת אחת מהן טהור ואין חיבור לו נפחת השני טהור ואין חיבור לו נפחתו שלשתן כולן טהורין. ד' סלין שבמרחץ שנפחת אחת מהן טהור ואין חיבור להן נפחת השני טהור. וחיבור לו נפחתו שנים מצד אחד הרחב שביניהן כולו טהור נפחתו שנים זה כנגד זה הרחב שביניהן חולקים אותו המשמש את הטמא טמא והמשמש את הטהור טהור. נפחתו שנים אלכסון הרחב שביניהן כולו טמא משפלת שאמצעיתה גבוהה וזויותיה יורדות ונפחתה מצד אחד טמאה מפני שהיא מקבלת בצד השני נפחתה מצד השני טהורה ושאר כל הכלים שאין יכולים לקבל זיתים כגון השפופרת והקנונין שיעורן ברובן דברי ר"מ ר' אלעזר בר"ש אומר בתבלין נפרצו שיעורן בתבלין נפגמו שיעורן כמה שהן א"ר יהודה לא הוזכרו רמוני באדן וחצרי גבע של בית הכותים אלא שמתעשרין בודאי בכל מקום.

מ ו, ד ר' יהודה אומר מביא גדולה שבגדולה או קטנה שבקטנות ומביא כוס מלא מים ומביא אוכלין שאינן

בולעין ונותנן לתוכו עד שיחזרו המים לכמות שהיו וחוזרן וחולקן אמר לו רבי יוסי אף את נתתה שיעור לשיעורין וכי מי מודיעני איזו גדולה איזו קטנה אלא הכל לפי דעתו של רואה. בכוש הבינוני >בשפוד הבינוני< במרדה הבינוני בעובי המרדע עובי ב' אצבעות והקיפו טפח. אצבע מד' אצבעות בטפח טפח משה טפחים באמה זרת אמורה בתורה חצי אמה של ששה טפחים אמה בינונית זה אמה של חמשה טפחים.

מ,ו,ה ר"מ אומר כל המדות שאמרו חכמים בכרם כגון חרבן הכרם ומחול הכרם ופיסקי עריס ומותר אפיפירות כולן באמה של ה' טפחים חוץ ממזבח הזהב והקרן והסובב והיסוד שהן באמה של ה' טפחים שנאמר (יחזקאל מג) ואלה מדות המזבח באמה שיהו למזבח שתי מדות יכול יהו כולן באמה של חמשה טפחים תלמוד לומר (שם) באמות אמה אמה וטפח באמה שהיא יתירה על חברתה טפח.

מסכת כלים מציעא פרק ז

מ,ז,א מלא תרווד רקב שאמרו ישנו מעיקר אצבעותיו ולמעלה דר"מ וחכ"א מלא חפניו >גוש מארץ טהרה< גוש מבית הפרס וגוש מארץ >טהרה וגוש מארץ< העמים שיעורן כפיקה גדולה של סקאין [שהוא כחותם המרצופין] וישנו בצד העליון של מגופת החבית הלחמיות ר' טרפון אומר עפר בית הפרס כדי לחפות בו עצם כשעורה. האגרוף שאמרו ר' טרפון פושט ראשי אצבעותיו ומראה רבי עקיבה קופץ ראשי אצבעותיו ומראה רבי יהודה מניח אצבעו על גודלו כופל חוזר ומוריד רבי יוסי אומר ישנו כראש כרים גדול של צפורי אחרים אמרו משמו טפח ושליש טפח וכך היו משערין עד שלא יבא בן בטיח. מידות יין ושמן שיעורן כפיקה גדולה שלהן ואי זו היא פיקה גדולה שלהן הנכנס דרך פיהם בד"א מלמטה אבל מן הצד הרי אלו טמאים מפני שהן מקבלים מן הנקב ולמטה. תחלתן אין מקבלים

טומאה עד שיפח ויגם נגממו שיעורן במה שהן. ר' שמעון אומר מדות שיעורן במשקין.

מז, ב העושה כלים מן הגדל בים טמאין חיבר להן מן הגדל בארץ כדרך חבורן לטומאה אפילו כלי גללים כלי אבנים וכלי אדמה דבר שכליו מקבל טומאה טמא ודבר שאין כליו מקבל טומאה טהור ר' יהודה אומר כלים ראויים לטומאה וטיהרום לכשתמצא להן שלא יהו טמאין העושה כלים מעצמות העופות טהורין חיבר להן מן הגדל בארץ אפילו חוט ואפילו משיחה דבר המקבל טומאה טמא א"ר יוחנן בן נורי מפני מה שנה כנף העוז מכל הכנפים [להחמיר] אלא שכל הכנפים המקבלות טמאות ושאינן מקבלות טהורות. ביצת תרנגולת המצופה טהורה לפי שאינה אלא במעמד ר' שמעון בן אלעזר אומר משום ר"מ אף ביצת תרנגולת מצופה מקבלת כל שהוא טמאה ולא הוזכרו כנף העוז וביצת הנעמית אלא בהווה.

מז, ג העושה כלים מדבר שהוא מעמיד טמא מדבר שאינו של מעמיד טהור. הלפת ואתרוג ודלעת יבישה שחקקום תינוקות למוד בהן את העפר או שהתקינן לכף טהורין. הרימון והאלון והאגוז שחקקום תינוקות או שהתקינן לכף מאזנים טמאות מכתש של פחמי שיש בו בית קבלת אבר טהור כדרכו מלמעלה טמא. שפופרת שחתכה ונתן בה המזוזה ואח"כ נתנה בכותל אפילו שלא כדרך קבלתה טהורה נתנה בכותל ואח"כ נתן בה את המזוזה כדרך קבלתה טמאה שלא כדרך קבלתה טהורה קבעה אפילו כדרך קבלתה טהורה.

מז, ד קנה מאזנים והמחוק שיש בהן בית קבול מתכות והאסל שיש בו בית קבול מעות וקנה עני שיש בו בית קבול מים ומקל שיש בה בית קבול מזוזה ומרגליות כולו אינו טמא אלא המשמש את הצורך ועל כולן אמר רבן יוחנן בן זכאי אוי לי אם אומר אוי לי אם לא אומר אם אומר עכשיו מלמד אני את הרמאין לרמות אם לא

אומר עכשיו אני מונע את התלמיד ומטמא את הטהרות דבר אחר שלא יהו הרמאין אומרין אין חכמים בקיאים במעשיהן. מפני מה תחתית של צורפי זהבים טמאה מפני שמכניס לתוכה גרוטאות ושל נפחין הרי זו טהורה ואם התקינה להיות מכניס לתוכה גרוטאות ושל נפחין הרי זו טהורה ואם התקינה להיות מכניס לתוכה גרוטאות <הכל מודין> שהיא טמאה. משחזת שיש בה בית קבול שמן ופנקס שיש בה בית קבול שעוה כולן אין טמא אלא המשמש את הצורך. מחצלת מאימתי מקבלת טומאה משיחסם ויקנב ר' יהודה אומר משיקשר ראשי המעדנין שלא היו דבלולין יוצאין הימנה כל שלצורך המעדנין טמאה כל שלא לצורך המעדנין טהורה. שפופרת [הקנה] מאימתי מקבלת טומאה משיחסם ויקנב ר' יהודה אומר משיוציא את הזכר מתוכה הקרן מאימתי מקבלת טומאה משתגמר מלאכתה רבן שמעון בן גמליאל אומר משיוציא את הזכר מתוכה. הקרויה. מאימתי מקבלת טומאה משתגמר מלאכתה רבן שמעון בן גמליאל אומר משיוציא את בני מעיין מתוכה וכולן שמצאן חתוכין ומנוקבין טמאין מצא גולמיהן טהורין בידוע שאינן כלים.

מסכת כלים מציעא פרק ח

מ ח, א שידה שהמגורות שלה מבפנים נמדדות עמה ומבחוץ אין נמדדות עמה אבל מודד את החלל ור' יהודה אומר מודד את מקומו מבפנים אמר ר"ש <שזורי> לא נחלקו ב"ש וב"ה על עובי הרגלים ועל עובי הליזבזין שאין נמדדין עמה על מה נחלקו על הבינים שב"ש אומרים אין נמדדין ובה"א נמדדין מוכני שומט ומודד. מעקה שבמגדל והכסת שבו בזמן שהן קבועין נמדדין עמה ושאין קבועין אין נמדדין עמה. הדפין של קיטליזקי הרי אלו טהורין הגשושין של קיטליזקי אע"פ שמופקדין ומונחין בד' זוויות הבית

טמאין ד' רגלים שבד' זויותיה ושאר הרגלים שלה
טהורות. חמור שתחת המלבן והספסלים שתחת
הרגלים טהורים. כפותים שתחת הרגלים אע"פ
שחקוקים ומקבלין טהורים ואין בהן משום קבול
מלבן של מטה ושל עריסה נקליטי המטה ולווחין של
סקבים וכרעים של שלחן ויד של סכין בזמן שהן
קבועין חבור לטומאה ולהזאה. ניטלין ונתנין אינן
חבור לא לטומאה ולא להזאה מלבן של עריסה שהוא
מלובש בפיקות ויש לו רגלים טמא מסורג בחבלין ואין
לו רגלים ר"מ ורבי יהודה מטמאין רבי יוסי ור"ש
מטהרין שאינו עושה מלאכה בגופו.

מ ח, ב בראשונה היו אומרים מטה שגדד בה שתי
לשוניות לוכסן או ב' כרעים אלכסון או שגדד בה טפח
על טפח אלכסון טהורה רבותינו אומרים גודד מלמטה
ועולה עד שימעטנה פחות מטפח. מטה שעשה שתי
לשוניות שלה מלווחין מרוח אחת טמאה עשה ארבעתן
מלווחין או שנטלו שנים אלכסון טהורה נטלה קצרה
וב' כרעיים טמאה מפני שהיא כשירי המטה מטה וישן
עליה ואם מתחלה עשאה לכן טהורה מפני שהוא
כאדוניא. ארוכה ושתי כרעים ר' נחמיה מטמא מפני
שנותנה בצד המטה או בצד האבוס וישן עליה וחכמים
מטהרין. מטה שפירש ממנה אבר אחד ונתנו בזויות
והחליפו וכן בשני וכן בשלישי וכן ברביעי וכן בחמישי
וכן בששי וכן בשביעי עדיין טמאה מדרס ואם החליף
את השמיני טהורה מן המדרס אבל טמאה מגע מדרס
חוזר לאחרון ונתנו בזויות והחליפו וכן בשני וכן
בשלישי וכן ברביעי וכן בחמישי וכן בששי וכן בשביעי
עדיין טמאה מגע מדרס ואם החליף את השמיני
טהורה בד"א בזמן שהתחיל מן האחרון אבל אם
התחיל מן הראשון אע"פ שלא החליף את השמיני
טהורה.

מ ח, ג מטה מטמאת חבילה ומטהרת חבילה ד"ר
אליעזר וחכ"א מטמאת אברין ומטהרת אברין כיצד
כרע שפירש עם הארוכה ועם הקצרה רבי אליעזר אומר

הרי זו חבור ואם הטבולה הרי זה חוצצת וחכ"א אינה
חיבור ואם הטבילה הרי זו חוצצת ד"ר שמעון רבי
אומר רבי אליעזר אומר אין מטה חבילה אלא כשהיא
שלמה מטה שנחלקה לשמונה מטות טמאה מפני
שמחזירה קבוע במסמר טהורה.

מסכת כלים מציעא פרק ט

מ ט, א כליבה של חייטין טמאה טמא מת פירש הימנה
אבר אחד טמאה ושני אברים טהורה. עריסה של בנות
הרי זו טמאה טמא מת היתה משמשת שכיבה הרי זו
טהורה מדרס. שמוכרים עליה את הכלים הרי זו
טהורה טמא מת. היתה משמשת ישיבה ושכיבה הרי
זו טמאה מדרס. מטה שנפתחו מעיין שלה ואין חבלים
מחוברים לה ונשתייר בה כדי ישיבה ושכיבה הרי זו
טהורה מדרס היו דבלולין יוצאין ממנה הרי אלו טמאין
מפני שהוא מחזירן החבל היוצא מן המטה עד ה'
טפחים טהור מחמשה ועד עשרה טמא מעשרה ולמעלה
טהור עשרה וכל מטה הימנו. הנה על החבל בתוך י'
טפחים טהורה וכשהוא מטביל את המטה צריך
להטביל את החבל עשרה טפחים טהורה וכשהוא
מטביל את המטה צריך להטביל את החבל י' טפחים
כרע שהיא טמאה מדרס וחברה על המטה טהורה
הכרע וכן במזרן וכן בשן של מעדר.

מ ט, ב החבל שהוא מסרג את המטה אפי' מאה אמה
כולן חבור אחד קשר בו חבל אחר מן הקשר ולפנים
חבור מן הקשר ולחוץ אין חבור הכניסו לתוך ג' בתים
[אפי' ק' אמה] כולו חבור אחד. החבל הקשור בחרס
אפילו ק' אמה כולו חבור אחד. קשר בו חבל אחר מן
הקשר ולפנים חבור מן הקשר ולחוץ אינו חבור א"ר
אליעזר בן יעקב בד"א דרך עלייה אבל דרך ירידה
אפילו קשור בקשור כולו חבור אחד. החוט שהטילו
למחט אפילו קשור משני צדדין הרי זה אינו חבור
הכניסו לבגד החוט חבור לבגד ואין המחט חבור

לחוט. המשיחות והרצועות שבמשיחות הספרים
ושבמטפחות התינוקות תפורות חבור קשורות אינן
חבור ושבאזני כלי חרס אפי' תפורות אינן חבור [שאינן
חבור] לכלי חרס. שירים שבכרעי מטה אוצין חבור
רפין אינן חבור ושבאזני הזב אפי' אוצין אינן חבור.

מ ט, ג זה חומר מדרס מבזב מזרן שהוא מכרך בו את
המטה והכניסו לבית שהמת בתוכו אע"פ שאין באהל
אלא כל שהוא המטה טמאה חבלין הנוגעין במת דרס
עליו הזב בתוך י" טפחים הוא טמא ומטה
טהורה. מזרן שהוא מכרך בו את המטה ונגע בהן המת
טמאין טומאת שבעה נגע בהן השרץ טמאין טומאת
ערב פרשו טמאין טומאת ערב נגעו בהן משקים פסולין
פרשו פסולין. זה הכלל כל טומאה ששוה מטה למזרן
כגון טומאת המת והזבה בתוך עשרה טפחים חבור
לטומאה יתר על כן אינו חבור ר' אלעזר בר ר' צדוק
אומר משום רשב"ג עד שבעה טפחים.

מסכת כלים מציעא פרק י

מ י, א תיבה שהיא מלאה כלים וקבע לו כסוי טמאה
היתה ריקנית וקבע לה כסוי טהורה למה זה דומה
לכדים ריקנית שהיא מלאה רוח שהיא טהורה. תיבה
שהיא טמא מת וקבע לה מדרס טהורה מכלל טומאה
ומקבלת טומאה מכאן ולהבא תיבה שחציה פתוח
וחציה נעול טמאה מדרס טמא מת נפחתה מלמעלה
טמאה מפני שהיא מקבלת מלמטה נפחתה מלמטה
ר"מ מטמא וחכמים מטהרין מפני שבטל העיקר בטל
הטפלה חמת שנפחתה הרי זה טמאה שבתחלה
משמשת ישיבה ושכיבה עם מלאכתה ועכשיו משמשת
ישיבה ושכיבה דר"מ וחכ"א מפני שבטל העיקר בטל
הטפלה מודים חכמים לר"מ <ולר"ש> בכר וכסת של
עור שנקרעו שאע"פ שאינן מקבלין את מה שבתוכן
שהן טמאין ואין צריך לומר בכרים ובשק לא שהן
טמאין משום קבול אלא משום אריג רבי יוסי אומר

תיבת הבלנין שהיא גבוהה יי טפחים ויש לה לזביז
טמאה שמתחלה לכך נעשית להיות עולה ויושב
בראשה.

מ י,ב תיבה שמוכרין עליה שמן במרחץ טמא מת
<וטמא מדרס> הביא נסר וקבעו מלזבו ללזביז להיות
יושב עליה טמאה ואינו טמא אלא המשמש את
הצורך. ארבעה לווחין שבארבע זויותיה אם היו
רחבות טפח טמאות. טבלא העליונה שמרצים עליה
את המעות אע"פ שיש לה לזבו טהורה הביא טבלא
אחרת וקבע לה לזביז להיות יושב עליה טמאה ואינו
טמא אלא המשמש את הצורך. סריד של חייטין יש לו
גפים טמא אין לו גפים טהור הביא נסר וקבע מלזביז
ללזביז להיות יושב עליו טמא [מדרס] ואינו טמא אלא
המשמש את הצורך. שולחנות שבכרכין שאוכלין
עליהן אע"פ שקבען במסמר טמאין הביא כסא וקבע לו
מלזביז ללזביז להיות יושב עליו טמא ואין טמא אלא
המשמש את הצורך. הכוסות שבבמה הרי אלו טהורין
שלא נעשו אלא לשמש עם הקרקע והבדדין טהור
שאינו אלא ישיבת של צער.

מסכת כלים מציעא פרק יא

מ יא,א עריבה שהיא פחותה שני לוגין הרי היא כקערה
ושעורה בזיתים ומשני לוגין עד ט' קבין אפילו זבין
וזבות נדות ויולדות יושבות ושוכבות בתוכה
טהורה. נסדקה ואינה מעמדת את <הרגלים אלא>
המים כדי להדיח בה אחת מרגלים הרי היא כטמא מת
ומקבלת טמאה מדרס דברי ר' יוסי ברי יהודה רבי
אומר כשיחשב עליה ר' יוסי אומר [נטמאת ונטהרת]
אפי' עשרה פעמים ביום כיצד בגשמים ונתפחה טהורה
בקנים טמאה ומטהרת אפילו פעמים ביום נפחתה
במיני זתים טהורה מכלל טמאה. חשב עליה רבי
מטמא וחכ"א עד שיעשה בה מעשה יתר על כן שנסדקה
אפי' זבין וזבות נדות ויולדות יושבות ושוכבות טהורה

נפחתה במוציא רמונים טהורה מכלל הטומאה. חשב עליה ר"ע מטמא וחכמים מטהרין עד שיקצע א"ר יוסי מעשה שהביאו מכפר עריס לפני רשב"ג יותר מששים עריבות והיה משערן גדולה לסאה סאה וקטנה לשני לוגין וקרובים דברים של סאה סאה מחזקת ט' קבין.

מ יא,ב עריבה הפיסינות שמשני לוג ועד ט' קבין ב"ש אומרים מדרס וב"ה אומרים טמא מת והחבית ב"ש אומרים מלאה ועומדת וב"ה אומרים מלאה וצרורה רבי יוסי ברבי יהודה אומר חילוף הן דברים. יד הקרדום חבור לטומאה בין בשעת מלאכה ובין שלא בשעת מלאכה ואם לא קבעו כל צרכו הרי זה אינו חבור. מקל שנתנו בקרדום לבקע בו לשעה בשעת מלאכה חבור שלא בשעת מלאכה אינו חבור. מסמר שנתנו בדיוסטר להיות מסיך עליו חבור לטומאה בין בשעת מלאכה ובין שלא בשעת מלאכה בכלונס בשעת מלאכה חבור שלא בשעת מלאכה אין חבור. עשה בו כסא אין טמא אלא הצורך וכמה הוא הצורך מקום ישיבה טפח. כסא שנתנו בבנין ובנה עליו כדרך ישיבתו טמא שלא כדרך ישיבתו טהור קבעו אפילו שלא כדרך ישיבתו טהור נתנו למעלה אפילו שלא כדרך ישיבתו טמא קבעו כדרך ישיבתו טהור נתנו למעלה אפילו שלא כדרך ישיבתו טמא קבעו כדרך ישיבתו טמא שלא כדרך ישיבתו טהור.

מ יא,ג ארוכה של מטה שעשה לקורות היא טמאה ומטה טמאה קבעו היא טהורה ומטה טמאה שתי ארוכות של מטה שעשאן לקורות הן טמאות ומטה טמאה קבעו הן טהורות ומטה טהורה. מפץ שעשאו לקורות אף על פי שמשמש בו טהור היה טמא ועשאו לקורות טמא עד שיקבענו במסמר במה דברים אמורים מלמטה אבל מלמעלה קבעו ולא נתן עליו מעזיבה נתן עליו מעזיבה ולא קבעו טמא קבעו ונתן עליו מעזיבה טהור. מאימתי טהרתו ב"ש אומרים משיחבל ובה"א משיחבר דברי ר"מ רבי יהודה אומר משיחבל ויחבר וב"ה אומרים משיחבל או משיחבר.

מ יא,ד סדין שהוא טמא טמא מת ועשאו וילון הרי הוא כטמא מת [ואין] מקבל טומאת מדרס דברי ר' יוסי ברי' יהודה. ור"א ברי' אומר טהור מכלל טמא ומקבל טומאה מכאן ולהבא ומאימתי טהור משבלה ואין משמש מעין מלאכתו בלה ונשתייר בו רובו מלמעלה טמא רובו מלמטה טהור ואם היה גדול וקיצע לפתח קטן מקבל טומאה מכאן ולהבא. סדין שהוא טמא טמא מת ועשאו קלע לספינה הרי הוא כטמא מת ואין מקבל טומאת מדרס דברי ר' יוסי ברי' יהודה ור' אלעזר ברי' אומר טהור מכלל טומאה ומקבל טומאה מכאן ולהבא ומאימתי טהרתו משבלה ואינו משמש מעין מלאכתו. בלה ונשתייר רובו מלמעלה טמא רובו מלמטה טהור ואם היה גדול וקיצעו ועשאו קלע לספינה קטנה מקבל טומאה מכאן ולהבא.

מ יא,ה הסדינין והסגוסין שנתנן בארץ להיות מהלך עליהן קבעו במסמר טמא עשאו לחפות בהן זיזין ועמודים כתלים וחלונות מטמאין טומאת אוהליו ואם היתה מחצלת הרי זו טהורה אין לך היוצא מן העץ מטמא טומאת אוהליו אלא פשתן בלבד. מחצלת שעשאה לאוהליו וחשב עליה לשכיבה טהורה עשאה לשכיבה וחשב עליה לאהליו עד שלא קשר ראשי המעדנין טהורה משקשר ראשי המעדנין טמאה דר"מ ר' יהודה אומר מטמאת ומטהרת אפי' י' פעמים ביום כיצד התירה וקשרה טמאה מטמאת ומטהרת אפי' י' פעמים ביום. נחלקה לאורכה טהורה לרחבה ונשתיירו בה שלשה מעדנין שהן ו' טפחים בין מעדן למעדן טפח מכאן וטפח מכאן טמאה פחות מכן טהורה ואם מתחלה עשאה לכך אפי' פחות מכן טמאה ר' נתן אומר שירי מחצלת שבעה טפחים ושירי המפץ ששה טפחים.

מסכת כלים בתרא פרק א

ב א,א הנוגע בעמודין שבצדדין מכאן ומכאן ובמכבש שעל גבי הקנים אע"פ שחקוק ומקבל טהור ואינו טמא

אלא הנוגע בברזל לבד. נדה שמשכה את החבל ודרסה על הקנה העולה ויורד הבגד טמא מעשה באשה אחת שהיתה אורגת בגד בטהרה ובאת לפני ר' ישמעאל והיה בודקה אמרה לו רבי יודעת אני שלא נטמא הבגד אלא שלא היה בלבי לשומרו. מתוך בדיקות שהיה בודקה ר' ישמעאל אמרה לו רבי יודעת אני שנכנסה נדה ומשכה עמי בחבל א"ר ישמעאל כמה גדולים דברי חכמים שהיו אומרים לא נתכוון לשומרו טמא. שוב מעשה באשה אחת שהיתה אורגת מפה בטהרה ובאתה לפני ר' ישמעאל והיה בודקה אמרה לו רבי יודעת אני שלא נטמאת המפה אלא שלא היה בלבי לשומרה. מתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה אמרה לו רבי יודעת אני שנפסקה נימה וקשרתיה בפי א"ר ישמעאל כמה גדולים דברי חכמים שהיו אומרים אם לא נתכוון לשומרו טמא.

בא,ב חולדה שגררה את העירה שהוא עתיד להחזירה והכניסתו לבית שהמת בתוכו אע"פ שאין באהל אלא כל שהוא הבגד טמא טמא מת. דרס עליה הזב בתוך יי טפחים הבגד טמא מדרס. שתי כל זמן שהוא עתיד לארוג חבור לאריג. גמר מלארוג אינו טמא אלא עד מקום שהוא עתיד לפצוע. הנוגע בפסיקות של שתי ושל ערב הרי זה אינו חבור. ר' יוסי אומר הנוגע בפסיקות של שתי עד ג' אצבעות חבור מפני שחבובים אומן מחלידו לתוכו. הנוגע בצמר שעל גבי האומה ובטווי <שעל גבי הפלך> טהור ובכוש ובעומד טמא. נוגע בשחור שעל גבי השחור טהור אבל אם היה כולו שחור מצד אחד והעבירו ע"ג לבן או כולו לבן מצד אחד והעבירו על גבי שחור טמא. החרב שפירשה עם יתדות המחרישה הרי זו טמאה מפני שהוא מנקר בה חוליות של באר העיין שבמעצד והעיין שבמחרישה והמסוה שבמעדר בזמן שהן קבועין חבור לטומאה ולהזאה. בזמן שהן בפני עצמן טהורין. המשיחות והרצועות שבמעדר תפורות חבור וקשורות אין חבור. מכבש של נגר בזמן שהוא קבוע חבור לטומאה

ולהזאה. ניטל אין חבור לא לטומאה ולא להזאה רבי יהודה אומר אף הנוגע במלבן של מסר הגדול מכאן ומכאן טהור ואינו טמא אלא מקום החיות יד מכאן ומכאן כלפי הברזל.

ב א, ג השלחן והטבלא והדולפקי שנתקסמו ונשתייר בהן טפח טמאים שלחן שגררו התחתון טמא והעליון טהור מתפרק מקבל טומאה מכאן ולהבא טבלא שגררה העליונה טמאה והתחתונה טהורה נתפרקה מקבלת טומאה מכאן ולהבא. טבלא שמלאה עצים ותקעה טהורה חיפה בנסרים טמאה. שלחן שחפהו בשיש להיות אוכל עליו אע"פ שעשה לו עץ רחב להיות מקבל בו את השיש טהור שלא עשאו אלא לחזוק להיות מקבל בו את השיש. הספסלין שבפונדקאות אע"פ שנקובין ומכניסין בהם את הרגלים טהורים. קבע במסמר טמאין. הספסלין של מלמדי תינוקות אע"פ שנקובין ומכניסין בהן טהורין קבען במסמר טמאין ספסל שנתפרק טהור. סירגו במשיחות או בחבלים טמא. טרקיש שעשה לו עץ כמין שירתוע להיות אוכל עליו טהור עשה לו עץ רחב לצרכיו טמא. כסא שקבעו בעריבה כדרך ישיבתו טמא שלא כדרך ישיבתו טהור העשוי בה ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין דברי ר"מ ר' יהודה אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על העשוי בה שהוא טהור ושמאי היה מטמא על מה נחלקו על שהביא ממקום אחר וקבעו בה שב"ש מטמאין וב"ה מטהרין א"ר יוסי רואה אני את דברי שמאי שאני אומר מלבן אפילו מבית האומן טמא.

ב א, ד ישיבת הקרון התירה טהורה קשרה טמאה ושבאחורי הקרון בין כך ובין כך טהורה שאינה אלא ישיבת הצער. ישיבת הסתת התירה טהורה קשרה טמאה מטמאת ומטהרת אפילו יי פעמים ביום. עור האסלא וחלל שלה הרי אלו נמדדין בטפח הזהב והפרד שלפני המטה הרי אלו טמאין מדרס. דפין שחובטין עליו את השלחין הרי זה טמא טמא מת זה הכלל כל שניטל ואין רגליו נטלות עמו בין של עץ ובין של אבן

טהור וכל שניטל ורגליו נטלות עמו של עץ טהור של
אבן טמא. מכבש של שכף שהוא מותח עליו את העור
ומניח עליו את האבן אע"פ שחקוק ומקבל טהור ואין
בו משום כלי קבול.

מסכת כלים בתרא פרק ב

ב,א כופת חלקה שאין בה גובה טפח טהור ושיש בה
גובה טפח ר"מ ור"ש מטמאין ר' יוסי ור' אלעזר בר' צדוק
צדוק מטהרין אמר ר"מ מעשה באחד שכיפת שתי
כיפין של תמרה להיות יושב עליה ובא מעשה לפני
חכמים וטמאוה. א"ר שמעון מעשה באחד שהביא
גרופית של זית שהוא משופה כמגדל לפני ר' עקיבה
ואמר על זו הייתי יושב וטמאוה לו ראה תלמידיו
תוהין אמר להן מה לכם תוהין כעורה מזה טימא רבי
יהושע. א"ר יוסי מעשה בד' זקנים שהיו יושבין אצל
רבי אלעזר בן עזריה חרש בצפורי רבי חוצפית ור' ישבב
ורבי חלפתא ורבי יוחנן בן נורי והביאו לפניהם ראש
כלונס אחד שהוא נטול ברהיטני ואמר על זה הייתי
יושב וטהרתיו לו א"ר אלעזר ברבי צדוק ראשי
כלונסאות היו בהר הבית שעליהן אומנין יושבין ושפין
את האבנים ולא חשו להן חכמים משום טומאה וכן
היה רבי אלעזר ברבי צדוק אומר שני כתפין היו בבית
אבא אחד טמא ואחד טהור אמרתי לפני אבא מפני מה
זה טמא וזה טהור אמר לי זה שהוא חקוק טמא וזה
שאין חקוק טהור ועליו ישב חגי הנביא. וכולן אם לא
נתכוין לחוקקן טהורין מצאן חקוקין וחשב עליהן
מקבלין טומאה מכאן ולהבא. חשב עליהן חרש שוטה
וקטן או אדם שאינן שלו טהורין.

ב,ב כף שהכהנים גובלין בה וכן חבית של קדרה אם
חקוקין ומקבלין כל שהן טמאין ואם לאו
טהורין. מעשה בטבחו של אונקלוס הגר שהביא פתו
לפני ר"ג והיו שם שמונים וחמשה זקנים יושבין נטלה
ר"ג ונסתכל בה ונתנה לחבירו וחבירו לחבירו כשראה

שלא אמרו בה דבר נטל רבן גמליאל חוט מסדינו של תלמיד שהוא יושב לפניו ומתחו עליה ונמצאת חקוקה כל שהוא וטמאה לו. אם לא נתכוין לחוקקן טהורים. מצאן חקוקין וחשב עליהן מקבלין טומאה מכאן ולהבא. חשב עליהן חרש שוטה וקטן או אדם שאינן שלו טהורין.

ב,ג המקציע למשכב אין פחות משלשה על שלשה ולמושב טפח ולמעמיד כל שהוא. של עץ עד שיחוק או עד שיעשה רגלים. הכדור והאימן והקמיע והתפילין וכסת עגולה שנקרעו אם מקבלין את מה שבתוכן טמאין רבי יהושע בן קרחה אומר משום רבי אליעזר <בן עזריה> מטבילין כל שהן.

ב,ד האוכף טמא מושב והתפוס שלו טמא מרכב ושאר כל תפיות שבצדדין אם היו רחבות טפח טמאות ר"ש אומר שלשה מושב ושלשה מרכב. זריז האשקלוני ומדוכה המדית והתפוס אלו שלשה מרכב. ישיבת הנקה והסוס והאוכף אלו שלשה מושב. המטה הכר והכסת של מת ר"מ אומר אין מטמאין מדרס וחכ"א מטמאין מדרס מפני שהנשים יושבות עליהן ומבכות את מתיהן והכל שוין שהן טמאין טומאת מת. שלשה מטות הן העשויה לשכיבה טמאה מדרס שמוכרים עליה כלים טמאה טמא מת ושל מלבני בני לוי טהורה מכלום. שלש עריסות הן העשויה לשכיבה טמאה מדרס ושל בנות טמאה טמא מת ושל יד סיריין ושל ציורות טהורה מכלום. שלש סבכות הן של זקנה טמאה מדרס ושל ילדה טמאה טמא מת נקרעה ואינה מקבלת רוב השער טהורה מכלום. שלשה סנדלין הן של אדם טמא מדרס של מתכת ושל בהמה טמאה טמא מת ושל שעם ושל צפירה טהורה מכלום. רבי יוסי אומר כל הפרגלינין טהורים. וחכמים אומרים שלשה פרגלינין הן של צדי חיה טמא מדרס ושל צדי עופות טמא טמא מת ושל קייצין טהור מכלום ר' אלעזר ברי' צדוק אומר כף של מאזנים טמא טמא מת וטלאו על שולי המיחם מבפנים בין נקוב ובין שאינו נקוב טמא

מבחוץ נקוב טמא ושאין נקוב טהור. טלאו על צדו
מבפנים נקוב טמא שאינו נקוב טהור. מבחוץ בין נקוב
ובין שאינו נקוב טהור.

מסכת כלים בתרא פרק ג

ב ג, א כר שהפכו נעשה אחוריו תוכו ותוכו אחוריו
קופה שהפכה נעשה אחוריה תוכה ותוכה אחוריה רבי
מאיר אומר כל שיש לה תפארות יש לה אחוריים ותוך
אין לה תפארות אין לה אחוריים ותוך רבי יהודה
אומר כל שיש לו פנים פניו תוכו. המזנין שנפלו משקין
על מקצתו כולו טמא דברי ר"מ רבי יהודה אומר נפלו
על תוכו כולו טמא על אחוריו אין טמא אלא
אחוריו. נפלו על גבי הרחב שלו מנגבו והוא
טהור. טרכש חלק וטבלא חלקה שנפלו משקין על
מקצתו כולו טמא דברי ר"מ רבי יהודה אומר נפלו על
תוכו כולו טמא על אחוריו אינו טמא אלא אחוריו
בלבד נפלו על גבי הרחב שלו מנגבו והוא טהור. שולחן
שנפלו משקין על מקצתו כולו טמא נפלו על אחוריו
אינו טמא אלא אחוריו נפלו על גבי הרגל שלו מנגבו
והיא טהורה. אמר רבי יהודה אני אומר הלכה
מימיהם של כהנים לא נמנעו מלהיות נותנין רגלו של
שולחן משקין טמאין אמרו מפני רגל מנגבה והיא
טהורה.

ב ג, ב המרדע שנפלו משקין על מקצתו כולו טמא
<נפלו לאחוריו אין טמא אלא אחוריו> דברי ר"מ
וחכ"א נפלו על החרחור אינו טמא אלא שבעה. ועל
הדרבן אין טמא אלא ארבעה זומא ליסטרון שנפלו
משקין לתוכה טמאה כולה נפלו על אחוריה אינו
טמאה אלא אחוריה. תוכה והמזלג והיד טהורין. נפלו
על גבי המזלג חולקין את היד המשמש את הטמא טמא
והמשמש את הטהור טהור. נפלו על גבי היד מנגבה
והיא טהורה. קופה שנפלו משקין לתוכה כולה טמאה
נפלו על אחוריה אחוריה טמאין תוכה והאוזן

טהורין. נפלו על גבי האוזן מנגבה והיא טהורה אלא שנהגו כהנים שלא יהו מקיימים את הגביים טמאין מפני התקלה. הרובע וחצי הרובע חקק את הרובע ועתיד לחוק את חצי הרובע עד שיחוק את חצי הרובע נטמאו אחורי הרובע במשקין אחורי חצי הרובע טמאין וכשהוא מטביל את הרובע צריך להטביל את חצי הרובע היה עליו דבר חוצץ והטבילו לא עשה כלום.

ב ג,ג הרובע שמלאוהו עצים ותקעו רבן שמעון בן גמליאל ורבי מטמאין עד שיקבענו במסמר א"ר עקיבה לא הוזכרו בית הצביטה אלא לכסות שלא יהיה שותה וראשון ראשון מטמא. משקין טמאין שהיו נתונים אבית צביטתו של כוס ונגע בהן ככר טהור נטמא הככר. משקין טהורין שהיו נתונים אבית צביטתו של כוס ונגע בהן ככר טמא נטמאו המשקין. משקין טמאין שהיו נתונים על גבי הארץ ונגע בו שאחוריו טהורין בית צביעתו נטמאו אחורי הכוס. משקין טהורין שהיו נתונים על גבי הארץ ונגע בהן כוס שאחוריו טמאים בבית צביטתו נטמאו המשקין רבי מאיר אומר לידיים הטמאות כיצד אפשר לומר בנגוב שאין הידיים מטמאות הנגוב. אי אפשר לומר במלא משקין שעד שלא יגע בהן נטמאו המשקין אמור מעתה היו ידיו טמאות ואחורי הכוס היו טהורין ומשקה טופח באחורי הכוס אוחזו בבית צביטתו ואינו חושש שמא נטמאו המשקין שבאחורי הכוס מחמת ידיו ויחזרו ויטמאו את הכוס.

ב ג,ד ר' יוסי אומר בידיים טהורות כיצד היו ידיו טהורות ועליהן משקה טופח ואחורי הכוס טמאין אוחזו בבית צביעתו ואינו חושש שמא נטמאו משקין שע"ג ידיו מחמת הכוס ויחזרו ויטמאו את ידיו ר' טרפון אומר עריבה גדולה של עץ יש לה בית הצביעה זה הכלל נטילתו באחת צביעתו באחת. נטילתו בשתיים צביעתו בשתיים מקום אחיזתו שם צביעתו ר' יהודה אומר כלי שיש לה אוזן ואוזן ויד ואין לו בית הצביעה. כלי הקדש אין להם אחוריים ותוך ובית

הצביעה ואין מטבילין כלים בתוך כלים לקדש א"ר יוסי זה לשון כפול כל שיש לו אחוריים ותוך יש לו בית הצביעה וכל שאין לו אחוריים ותוך אין לו בית הצביעה. אחד קדשי המקדש ואחד קדשי הגבול לכך. כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה ואין עולין מידי טומאתן אלא בשינוי מעשה. ר' יהודה אומר אין שינוי מעשה אלא לקלקול.

מסכת כלים בתרא פרק ד

ב ד, א תפלה אימתי מקבלת טומאה משתגמר מלאכתה קיצעה אע"פ שהוא עתיד ליתן בה את הרצועה טמאה ומאימתי טהרתה של יד משיתיר משלש רוחות ושל ראש משיתיר שלש רוחות בין קציעה לחברתה. כיס בתוך כיס שנטמא אחד מהם במשקה הוא טמא וחברו טהור בד"א בזמן שהיו שניהן שוין אבל אם היה חיצון על הפנימי נטמא פנימי נטמא חיצון. נטמא חיצון לא נטמא פנימי בד"א במשקה אבל בשרץ שניהן שוין. אמר רבי נתן לא נחלקו ר' אליעזר וחכמים על צרור המעות שהוא טהור על מה נחלקו על צרור המרגליות שר' אליעזר מטמא וחכמים מטהרין. צרור המרגליות בזמן שבתוכו טמא פשוטו טהור. מיטמא ומיטהר אפילו עשרה פעמים ביום. עור שעשאו להיות נותנו על לבו בשעת הקציר מפני השרב אם יש בו חמשה על חמשה טמא ואם לאו טהור. לעקבו ולפרסתו אם חופה רוב הרגל טמא ואם לאו טהור.

ב ד, ב סנדל של קש רבי עקיבה מטמא והאשה חולצת בו ויוצאין בו בשבת ולא הודו לו סנדל שנתפסקו אזניו ונתפסקו תרסיותיו או שפירש ממנו רוב של כף אחת טהור. נפסקה אחת מאזנו או אחת מתרסיותיו או שפירשה ממנו מלא כף טמא רבי יהודה אומר הפנימית טמא החיצונה טהור. סנדל שנפחת ומקבל את רוב הרגל מנעל שנפרס וחופה את רוב הרגל ונתפסקו

רצועותיו או שניטלו האצטלות שלו טמא נפחת ואינו מקבל את רוב הרגל נפרם ואינו חופה את רוב הרגל ונתפסקו אזניו טהור מנעל שעל האימום ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין אר"ש שהרי לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על מנעל שהוא טהור על מה נחלקו על שנטל מן האימום שר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין מפני שהאשה ננעלת בו ומחזירתו לאימום.

ב ד, ג עור החמור ועור החמר ועור הכתן ועור הרופא ועור הלב של קטן ועור שהבנות טוות עליה אם יש בו חמשה על חמשה טמא ואם לאו טהור עור השטיח ועור המקבלים ועור הכר ועור הכסת אע"פ שאין בו חמשה על חמשה טמא רשב"ג אומר אם יש בו חמשה טמא ואם לאו טהור שאין העור פחות מחמשה על חמשה. עור שעשאו לתכריך אפילו כל שהוא טמא אמר רבי אלעזר ברבי יוסי לא נחלקו ב"ש וב"ה על עובי ארגמן ותכריך ארגמן שהן טמאים על מה נחלקו על עובי כסות ותכריך כסות שבית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין. תכריך ארגמן בזמן שתוכו טמא פשוטו טהור מיטמא ומיטהר אפילו עשרה פעמים ביום. עובי הצמר ואוירטין הבאין ממדינת הים אע"פ שהן באין במדה טמאין.

ב ד, ד השידה והתיבה והמגדל של עצם ושל גמי רבי מטמא ור' יוסי בר' יהודה מטהר. ר"ש בן מנסיא אומר אצבע שהוא עתיד לקצעה וליטול זנבה טהורה וכולן שהן מחוסרין לשלוח למתח ולנגב טהורין. מחוסרין סבכה טמאין. מחצלת בין בית הגנב ובין בית הגזלן מחשבה טמאה מפני שהבעלים מתיאשין ממנה. חיפוי בית הלגינין ובית הכוסות אע"פ שיש בו חמשה על חמשה טהור שאינו אלא חפוי ומשום חבורי כלים טמא. עור שבפני החמור אע"פ שיש בו ה' על ה' טהור שאינו אלא חפוי. הכסת שלו טהורה היתה תפורה לאוכף טמאה. ומקבלת כל שהוא טמאה. העושה פסיקה לשפיר ללבב ולצייר בהמה טהורה לתחת כריסו של חמור טמאה שירי פסיקיא ארבעה טפחים כדי ליתן

תחת כריסו של חמור. העושה פסיקיא כל שהוא טהורה לחזק בה ומרצופין להלך בה ממקום למקום טמאה. כל הגדילות בבהמה טהורים ובאדם כולן טהורין חוץ משל שק ושל בגד הקלע שבית קבול שלה של משוחות רבי דוסא בן הרכינס מטהר וחכמים אומרים שלש טמאה ושתיים טהורה. נפסקה אמצעית טמאה והחיצונה טהורה. נשתייר בה טפח טמאה. נפסק בית הפקוע שלה טמאה. כל החוצלות בין של שעם ובין של שק ובין של צפור רבי דוסא אומר טמא טמא מת וחכמים אומרים מדרס.

מסכת כלים בתרא פרק ה

ב ה, א חלוק של בד מאימתי מקבל טומאה משתגמר מלאכתה ואיזו היא גמר מלאכתה משיפתח את פיה. הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו. ומאימתי טהרתו משבלה ואינו משמש מעין מלאכתו בלה ונשתייר בו רובו מלמעלה טמא. רובו מלמטה טהור. ואם נקרע מבית פיו טהור. חלוק של נייר מאימתי מקבל טומאה משתגמר מלאכתו איזוהי גמר מלאכתו משיפתח את פיו. הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ומאימתי טהרתו משבלה ואינו משמש מעין מלאכתו. בלה ונשתייר בו רובו מלמעלה טמא. רובו מלמטה טהור. ואם נקרע מבית פיו טהור. העושה חלוק מן הלבד אם יש בו שלשה על שלשה טמא ואם לאו טהור שחלוק של לבד שבלה אם משמש מעין מלאכתו ראשונה טמא ואם לאו טהור >העושה חלוק מן הלבד אם יש בו שלשה על שלשה העושה לתכריך אפיי כל שהוא טמא<. העושה מעטפת מן הלבד אינה מקבלת טומאה עד שתגמר מלאכתה. בלתי אם יש בה שלשה טמאה ואם לאו טהורה.

ב ה, ב כף של נייר שהתקינה לחגור בה את מתניו טמאה. כף של סיב שהתקינה לחגור בה את מתניו טהורה. שתי כפין של סיב שתפרן זו בזו והתקינס

לחגור בהן את מתניו טמאות. א"ר יוסי שאל יונתן בן חרסא איש גינוסר לפני זקנים ביבנה שני כיפין של סיב שתפרן זו בזו והתקינם לחגור בהן את מתניו מה הן. אמרו לו טמאות. ניקורי רוטב באביהן מה הן. אמרו לו אפ"י כל הדקל כולו אסור. מותר אפיפירות מהו לקדש אמרו לו עד מקום שהחדש יכול להלך כל אותה שנה. העושה חגור מצדו של בגד ומצדו של סדין ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין עד שימול. מאמצעיתו של בגד ומאמצעיתו של סדין ומל מרוח אחת ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין עד שימול מצדו השני. ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש לא נחלקו ב"ש וב"ה על העושה חגור מאמצעיתו של בגד ומאמצעיתו של סדין שב"ש מטמאין וב"ה מטהרין עד שעה שימול. רשב"ג אומר חגור שבלו צדדיו ואמצעיתו קיימת טמא משום שירי חגור. שפה שפירשה מן הבגד והתקינה לחגור בה מתניו טמאה מפני שהיא כנגליו.

ב ה, ג טלית שהתחיל בה לקרוע עד שלא נקרע רובה הנוגע אפ"י במופרש מכאן ומכאן חיבור. משנקרע רובה הנוגע אפ"י במחובר אינו חיבור. אלו הן העבין ואלו הן הדקין. כגון הבורצין. והברתצים והפמליאות והחמילות והלבדים והסגוסין אלו הן העבים. השירשין והסריקים והכלך והפיליון של ראש אין בהן משום שלשה על שלשה אבל יש בהן שלש על שלש. העושה חלוק מן המשמרת אם יש בה שלשה על שלשה טמא אם לאו טהור. משמרת של יין שבלתה אם משמשת מעין מלאכתה טמאה ואם לאו טהורה ר' אלעזר בר"ש אומר של שק ושל בגד שיעורה בשמרים. של שעם ושל צפירה ושל חבלים שיעורן ברמונים.

ב ה, ד משפך של גתות אע"פ שהוא עשוי ככברה טמא. חוט שפירש מן הבגד אפ"י מאה אמה כולו חיבור אחד. וזה שהוא תופר בו כל שהוא צורך התפירה חיבור וכל שאינו צורך התפירה אינו חיבור. חלוק של יוצאת החוץ שהוא עשוי כשבכה עשה לו שלש אצבעות

בין מלמעלה ובין מלמטה ובין מן הצדדין טמא ר' אליעזר בן יעקב אומר העושה בגד מן החרס ומן המצודה וכפלו ותפרו ואין בשרו נראה מתוכו טמא. שביס של סבכה טמא בפני עצמו מפני שהוא מתקנו לשבכה אחרת וכמה יהיה שיעורו כדי שיהא מקיף מאוזן לאוזן. הסטין והצפויין והחוליות שבו טהורין. ומשום חיבורי שביס טמאין והרצועות שבו תפורות חיבור קשורות אינן חיבור אחרים אומרים שבכה של זקנה שנקרע נתנתה על הכסא ובשרה נוגע בכסא טהורה ואם לאו טמאה. שירי פסיקיא כדי לחגור על מתניה של קטנה. שירי הקרפן ואוזמיאות כדי לכרוך על אצבע קטנה.

מסכת כלים בתרא פרק ו

ב ו,א המשנה בכלי עור מן הפשוט לפשוט טמא. מן הפשוט לקבול מן הקבול לפשוט מן הקבול לקבול טהור. ובגד הכל טמא אמר ר' יהודה חבריי היו אומרים השק והעור והמפץ שטלאן זה על זה לא ביטלו זה את זה. השק והעור והמפץ שנקרעו אם נותנן על הכסא ובשרו נוגע בכסא טמא ואם לאו טהור. השק והעור והמפץ שזרקן לאשפה טמאין. מטלית שטלאה על הקופה צריכה מחשבה אחר פרישתה. טלית של עני שבלתה אם היו רוב שפתותיה קיימות אע"פ שאין בה שלש על שלש טמאה. אין רוב שפתותיה קיימות אם יש בה שלש על שלש טמאה ואם לאו טהורה. רשב"ג אומר אם יש בה שלש על שלש טמאה ואם לאו טהורה היו דבדולין יוצאין הימנה כל שכנגד השפה חיבור וכל שאינו כנגד השפה אינו חיבור.

ב ו,ב החמת שפחתה הכהן להיות רודה בה ככר תרומה טהורה. עור שעשאו לשלחן להיות אוכל עליו טמא ושיעורו בטפח. בית יד וחפת של חלון הרי אלו נמדדין כפולין זה הכלל הבא כפול נמדד כפול הבא פשוט נמדד פשוט א"ר יוסי שאם היו שנים זה על גבי

זה שלא בטלו זה את זה. שלש על שלש בתוך הבית הרי זו טמאה שכל הבית מן המוצנע. מצאה אחר הדלת או בכסותה או פונדיון צרור בה או מחט תחוב בה או שהיתה פקוקה בסל ובקופה טהורה ולעולם אינה טמאה עד שיצביענה לבגד ר"ש אומר לדבר שהוא מקבל טומאה טמאה ולדבר שאין מקבל טומאה טהורה.

ב ו, ג שלש על שלש שהיתה כולה של תיאמות טמאה ר' יוסי ברבי יהודה אומר אם היתה כולה של תאומות טמאה אם יש בה אימרא טהורה. פחות משלשה על שלשה שהתקינו לפוק בו את המרחץ ולנער בו את הקדרה ולקנח בו את הרחיים מן המוכן טמא ומן שאינו מוכן טהור דברי ר' אליעזר ר' יהושע אומר בין שהוא מן המוכן ובין שאינו מן המוכן טהור דברי ר"מ ר' יהודה אומר ר' אליעזר אומר בין שהוא מן המוכן ובין שאינו מן המוכן טמא ר' יהושע אומר בין מן המוכן ובין שאינו מן המוכן טהור ר"ע אומר מן המוכן טמא ומן שאינו מוכן טהור.

ב ו, ד שלש על שלש שעשאה לאספלנית מלוגמא ורטיה טהורה. שלשה על שלשה שעשאו לאספלנית מלוגמא ורטיה טמאה רשב"ג אומר אספלנית טמאה מלוגמא ורטיה טמאה וכן היה רשב"ג אומר העושה אספלנית מן הסממנין טהורה ומן העשבים טמאה מפני שהיא מנערת ובעור איספלנית טהורה מלוגמא ורטיה טמאה ר' יוסי ור"ש אומרים נראין דברי רבן גמליאל במטפחות ספרים ובדבריו אנו מודים ר' יהודה אומר אף של קבתית כיוצא בהן ר"א בר' צדוק אומר אלו לגמן של ספר טהור והתיק שלו טמא והעמוד שבו חיבור לטומאה ולהזאה.

ב ו, ה כפה של זקנה שהוא טמא מדרס ונתנו לספר ר' מאיר מטהר ור' יוסי מטמא. כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה ואין עולין מידי טומאתן אלא בשנוי

מעשה ר' יהודה אומר שנוי מעשה אינו אלא לקלקול.

מסכת כלים בתרא פרק ז

ב ז, א נימי פסיקיא ומקטורן כל שהן. נימי של אפוקרסין עשר ואם יש להן סכך כל שהן רשב"ג אומר סכך עולה למדת שלשה ואינו עולה למדת שלש על שלש היה רחב אם נותנו על הכסא ובשרו נוגע בכסא טהור ואם לאו טמא. נימי הברסין והברדסין והפמליאות והחמילות והלבדין והסגוסין והכרים והכסתות ג' אצבעות. חוט המשקולת שנים עשר ושל חרשים שמנה עשר ואם לאו עובי כלינוס. חוט של בנאין ושל סיידין חמשים אמה רשב"ג אומר אף של משוחות חמשים אמה. חוט המאזנים של שוקלי מתכות טפחיים מפני שהוא תופס בשתי ידיו ומגביה.

ב ז, ב יד הסכין טפח ושירי הכוס טפח ושירי השפוד טפח ושירי המזרה טפחיים ויד הקרדום מאחוריו ג' אצבעות ור' יוסי אומר טפח מאחוריו טהור כולו. יד הכילוף ובין הכולף ששה יד הפחות ובין הפחות חמשה יד בן חולף חמשה ושל חולף עשרה. יד מגריפה של בעלי בתים ב"ש אומרים שבעה וב"ה אומרים שמנה. של סיידין ב"ש אומרים תשעה וב"ה אומרים עשרה. יותר מכאן אינו חיבור לא לטומאה ולא להזאה. בד"א בזמן שאין עתיד לגוד אבל בזמן שעתיד לגוד חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה דברי ר"מ ר' יהודה ור' יוסי אומרים אף לא לטומאה. אמר ר' יוסי אני אומר דבר אחד והם אמרו דבר אחד אני אומר להם אי אתם מודים לי בחוט של בנאים ושל סיידין חמשים אמה שאם רוצה לקיים יותר מכאן שהוא טהור. והם אמרו לי אי אתה מודה בנימי הסדין והסודרין והטרסי והפליון של ראש ששה אצבעות. ושל אפקרסות עשר שאם רוצה לקיים יותר מכן שהוא טמא. ורואה אני את דברי מדבריהן שאני משיבן מדבר שהוא חיבור לטומאה ולהזאה על דבר שהוא חיבור לטומאה

ולהזאה והן משיבין אותי מדבר שהוא חיבור לטומאה ולהזאה על דבר שמודים שאינו חיבור להזאה. כל אלו שאמרו שירי ידות ידותיהן מלפניהם. את שדרכו לאחוז בידו אחת כגון יד הקרדום טפח ואת שדרכו לאחוז בשתי ידיו כגון יד המגרפה טפחיים.

ב ז, ג כלי זכוכית מדברי סופרים פשוטיהן טהורין ומקבליהן טמאין. השידה והתיבה והמגדל של זכוכית הבאין במדה טהורין ושאר כל כלי זכוכית אע"פ שבאין במדה טמאים. וזה חומר בכלי זכוכית מכלי עץ. כלי זכוכית אין מקבלין טומאה עד שתגמר מלאכתן ורשב"ג אומר משינטלו מן הספות תמחוי שעשאו אספקלריא אע"פ שמשמש בו טהור. היה טמא ועשאו אספקלריא טמא עד שיקבענו במסמר. תרווד של מתכת בין שיש לו יד ובין שאין לו יד בין מקבל כל שהוא ובין שאין מקבל כל שהוא טמא. ושל עץ ושל עצם ושל זכוכית מקבל כל שהוא טמא שאין מקבל כל שהוא אלא ממגמג ושופך ר"ע מטמא ור' יוחנן בן נורי מטהר.

ב ז, ד כוס של אבן שניקב והטיף לתוכו אבר ר' יוסי אומר משום ר' יוחנן בן נורי טמא משום כלי מתכת רשב"ג אומר יהודה בן שמוע היה מטמא משום ר"מ. קיתון של זכוכית שניטלו שוליו אם יכול לישב כדרכו רבי מטמא וחכמים מטהרין ואם מתחלה עשאו של שולים הכל מודים שהוא טמא. הכוס והצלוחית שניקבו בין מלמעלה ובין מלמטה טהורין. תמחוי וקערה שנקבו מלמעלה טמאין מלמטה טהורין. נסדקו אם יכולין לקבל את החמין כצונן טמאין ואם לאו טהורין. ר"א בר' צדוק אומר הכוסות הצידונים החתוכין טהורין מפני שסורחין את הפה וחכמים מטמאין. צלוחית של שמן ושל יין שניטל פיה אם ניטלת ביד אחת טמאה ואם בשתי ידיו טהורה. פנס של זכוכית שיש בו בית קיבול שמן טמא. בית קיבול נר טהור. ואינו טמא אלא המשמש את הצורך. המטה והכסא והספסל והקתדרא ועריסה

של זכוכית וכל מדרס כלי זכוכית טהורין. האולר
והקולמס והמטוטלת והמשקלות והעמידין והכנ
והכנה של זכוכית טהורין.